

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

Nr. 13

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 16 OKTOBER 1992

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 69, 3 en 4)	
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	601
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	605
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	607
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	610
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats-hervorming	613
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	613
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	616
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	617
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	617
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	621
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	622
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	623
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	624
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	627
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats-hervorming	627
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	628
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	628
REGISTER	629

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)**N. DE BATSELIER**

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

**Vraag nr. 235
van 8 september 1992
van de heer G. VANLEENHOVE**

Herwaarderingsgebieden — Stand van zaken

In 1987 en 1988 werd door de Vlaamse Gemeenschap het belangrijke systeem van de herwaarderingsgebieden uitgewerkt.

Op een ogenblik dat vele gemeenten en steden de concrete plannen tot herwaarderung van de binnenstad effectief zouden uitvoeren, werd het systeem van de herwaarderingszones afgeschaft eind 1990, begin 1992 door de installatie van Investeringsfonds. De afschaffing van de herwaarderingsgebieden was niet een van de meest geslaagde beslissingen, maar het systeem bleef behouden voor sommige overheidsinstanties en voor de privé-sector. Nu blijkt dat ook de burgers in de steek worden gelaten. Hoewel hen subsidies waren toegezegd, hebben een aantal burgers nu brieven ontvangen waarbij de Vlaamse Gemeenschap mededeelt geen subsidies meer toe te kennen.

Kan de Gemeenschapsminister de stand van zaken mededelen inzake de herwaarderingsgebieden in sommige steden en gemeenten ?

Antwoord

Inzake de herwaarderingsgebieden is mijn bevoegdheid beperkt tot de medeondertekening van de ministeriële besluiten tot uitbetaling van de premies. Voor het overige behoort de stadsvernieuwing tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer T. Kelchtermans.

Hoe dan ook kan ik melden dat, in tegenstelling tot wat het lid veronderstelt, de reglementering inzake de toekennig van het stads- en dorpsvernieuwingspremies aan particulieren in herwaarderingsgebieden niet werd opgeheven. De afhandeling, toekenning en uitbetaling van die premies gaan gewoon door. Wel werden in het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991, tot instelling van een stads- en dorpsvernieuwingspremie in herwaarderingsgebieden dat op 1 januari 1992 in werking getreden is, de voorwaarden tot het verkrijgen van die premie grondig aangepast.

**Vraag nr. 236
van 8 september 1992
van de heer G. VANLEENHOVE**

De Panne en Koksijde — Uitvoering bosdecreet

Het bosdecreet dateert van 13 juni 1990. Kan de Gemeenschapsminister mij meedelen welke definitieve beslissingen in uitvoering van het bosdecreet werden genomen voor de gemeenten De Panne en Koksijde, en dit zowel voor de bossen van privé-eigenaars, als voor de bossen van de gemeenten of van de Vlaamse Gemeenschap, en meer bepaald over het opstellen van beheersplannen, de exploitatievoorwaarden en de systematische opsporing van de bosmisdrijven ?

Antwoord

De volgende beslissingen werden getroffen in verband met de bossen gelegen in de gemeenten De Panne en Koksijde :

Voor de bossen eigendom van het IWVA, gelegen in de gemeente De Panne en Koksijde, werd reeds contact opgenomen voor het beheer van hun bossen.

Voor het gemeentebos Oosthoek in De Panne wordt gewerkt aan het beheersplan (bosinventaris is klaar).

Er is inzake het Hannecartbos in Oostduinkerke-Koksijde een definitieve beslissing genomen wat de oprichting als staatsnatuurreservaat (besluiten van 1 februari 1989 en 3 mei 1990) en aanstelling van een adviescommissie (10 juli 1990) betreft. Het ontwerp-beheersplan is in behandeling bij de adviescommissie.

Er werden geen meldingen gedaan wat betreft kapmachtingen in privébossen.

In het gemeentebos Oosthoek in De Panne werd door de dienst Waters en Bossen een dunning uitgevoerd.

Wat de verdere toepassing van het bosdecreet betreft behoort de vaststelling van bosmisdrijven tot de normale taak van de boswachters. Sedert het in voege treden van het bosdecreet werden geen processen-verbaal opgesteld wegens overtredingen van het decreet op het grondgebied van die gemeenten.

**Vraag nr. 237
van 10 september 1992
van de heer J. DEVOLDER**

Vlarem — Overgangsbepalingen

Artikel 16 van het milieuvergunningdecreet (28 juni 1985) bepaalt een vergunningstelsel voor inrichtingen die vergunningplichtig worden door wijziging of aanvulling van de indelingslijst .

De verdere uitwerking voor inrichtingen die nu van klasse II zijn is te vinden in artikel 6 paragraaf 1 punt 3, b en in artikel 38 van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunningen (Vlarem). Conform artikel 49 van ditzelfde Vlarem is tegen elke beslissing van het college van burgemeester en schepenen over een

vergunningsaanvraag zoals bedoeld in artikel 6 paragraaf 1 punt 3 beroep mogelijk bij de bestendige deputatie. Hieruit kan dus worden afgeleid dat ook de uitspraken van het college van burgemeester en schepenen die gebeuren bij aktename geldend als vergunning, vatbaar zijn voor beroep. Ook de bepalingen van artikel 20 van het decreet en artikel 43 van het Vlarem (het opleggen van milieuvergunningvoorwaarden) zijn dan normaal toepasbaar op dergelijke uitspraken bij wijze van aktename.

Artikel 74 van het Vlarem (zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 27 februari 1992) voorziet in een speciale overgangsregeling voor inrichtingen die voor de inwerkingtreding van het Vlarem (1 september 1991) in werking zijn gesteld en die ingevolge de bepalingen van dit besluit vergunningsplichtig zijn geworden. Deze bepaling is geen uitvoering van het decreet. Inrichtingen die beantwoorden aan die omschrijving en ingevolge het Vlarem onder klasse II vallen (onder andere terreinen voor modelvliegtuigen, lunaparken en bepaalde lokalen met dansgelegenheden) kunnen dan bij de gemeente een vergunningsaanvraag indienen in toepassing van artikel 38. Hierover doet het college van burgemeester en schepenen dan uitspraak bij wijze van aktename geldend als vergunning. Het gaat hier dus niet om uitspraken over aanvragen in toepassing van artikel 6. Vermits artikel 49 (beroepsregeling) niet refereert naar artikel 74 kan worden aangenomen dat in die aktename geen voorwaarden kunnen worden opgelegd en dat tegen een dergelijke aktename geen beroep mogelijk is.

Toch heerst hieromtrent nog grote verwarring bij diverse particulieren (exploitanten en omwonenden) en besturen. Om een uniforme toepassing van het Vlarem te verkrijgen is het wenselijk dat de Gemeenschapsminister hierover zijn visie geeft.

Antwoord

Er is inderdaad overeenkomstig artikel 49 van titel 1 van het Vlarem beroep mogelijk bij de bestendige deputatie tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen over vergunningsaanvragen voor hinderlijk inrichtingen die vergunningsplichtig zijn geworden door wijziging of aanvulling van de indelingslijst.

De overgangsregeling bepaald in artikel 74 van titel 1 van het Vlarem, vastgesteld in uitvoering van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, bepaalt dat de vergunningsaanvragen voor hinderlijke inrichtingen die volgens titel 1 van het Vlarem vergunningsplichtig zijn geworden, worden afgehandeld overeenkomstig de bepalingen van artikel 38 van titel 1 van het Vlarem. Dit betekent dat de bepalingen met betrekking tot beroepsmogelijkheden tegen de op basis van de bepalingen van voormeld artikel 38 in eerste aanleg getroffen beslissingen uiteraard evenzeer gelden. Overigens is het artikel 23 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning hierin zeer duidelijk :

Artikel 23, paragraaf 1. Tegen elke beslissing over vergunningsaanvragen in eerste aanleg genomen door het college van burgemeester en schepenen, kan be-

roep worden ingediend bij de bestendige deputatie van de provincieraad, die uitspraak doet binnen een termijn van vier maanden na de ontvangst van het beroepschrift.

Ten slotte kan de vergunningverlenende overheid, ook wanneer de beslissing in eerste aanleg bij wijze van aktename gebeurt, de nodig geachte milieuvoorwaarden opleggen.

Vraag nr. 238 van 11 september 1992 van de heer F. GHESQUIERE

Hengelsport — Herbepoting rivieren en kanalen

De hengelsport blijft een attractieve bezigheid voor vele personen. De hiervoor uitgekozen plaatsen veranderen wel eens, afhankelijk van de kwaliteit van het water.

Doet het Vlaamse Gewest aan herbepoting, dit is rivieren en kanalen voorzien van kleine vissen ?

Welke kredieten werden hiervoor uitgetrokken ? Welke vissoorten worden hiervoor gebruikt ?

Antwoord

Sinds jaar en dag gebeuren vrij systematisch herbepotingen op de belangrijkste openbare waters op voorwaarde dat deze waters van een behoorlijke waterkwaliteit zijn en de hengeldruk intensief is.

Deze maatregel vindt zijn basis in het artikel 36 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij. Integraal luidt dit artikel als volgt :

„Bij het Ministerie tot welks bevoegdheid de riviervisserij behoort, wordt een fonds ingesteld ter bepoting van de waterlopen waarop deze wet van toepassing is, ter verscherping van het toezicht, tot steun aan de strijd tegen verontreiniging en tot verbetering van de visserij in het algemeen.

Dit fonds wordt gestijfd door een afneming op de prijs van de visverloven”.

Het koninklijk besluit van 13 december 1954 betreffende de provinciale visserijcommissies en het centraal comité van het Visserijfonds regelt verder de materie.

Tot ongeveer 1980 gebruikten de visserijcommissies tot 90 procent van de hen beschikbare financiële middelen voor het uitzetten van pootvis. Sinds 1986 is er een verandering gekomen in het visserijbeleid en met name de massale uitzettingen worden kritisch bekeken. Er wordt nu meer herbepoot in functie van de noodzaak en rekening houdend met de waterkwaliteit, de hengeldruk en de ecologische draagkracht.

Uit recente studies bleek dat de klassieke massale uitzettingen weinig rendement hebben en geen oplossing zijn om het visbestand te herstellen. Een studie omtrent deze problematiek wordt momenteel uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. De aanbevelingen uit deze studie zullen gebruikt wor-

den om het herbepotingsbeleid verder bij te sturen en om te buigen naar ecologisch verantwoorde en kwalitatief hoogstaande visuitzettingen zonder daarbij de belangen van de 100.000 hengelaars uit het oog te verliezen.

Momenteel wordt er op zowat 200 plaatsen in het Vlaamse Gewest vis uitgezet. Het betreft voornamelijk de soorten zoals blankvoorn, winde, snoekjes van zes weken oud, snoekbaars, kopvoorn, zeelt, paling (glas-aal en pootaal). In mindere mate werden karper en brasem uitgezet.

In 1992 werd hiervoor door de provinciale visserijcommissies een bedrag van 13 miljoen frank uitgetrokken.

Vraag nr. 239
van 11 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Oostende-Veurne-Diksmuide — Programma voor huisvesting

Mag ik van de Minister vernemen hoeveel kredieten werden vrijgemaakt voor het investeringsprogramma sociale huisvesting voor de periode 1992-1993 met betrekking tot de bestuurlijke arrondissementen Oostende, Veurne, Diksmuide ?

Om welke soort woningen gaat het en wat zijn de vestigingsplaatsen ?

Antwoord

Wat het gewoon investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij voor 1992-1993 betreft, kan ik de volgende informatie verstrekken.

Gewoon investeringsprogramma 1992-1993 :

a. Sector verhuur en beheer

- Nieuwbouw :
Oostende-Taboralaan, 19 woningen, 64.152.000
- Vervangingsbouw buiten herwaarderingsgebied :
Nieuwpoort-Haven- en Langestraat, 11 woningen, 30.537.000
- Vervangingsbouw herwaarderingsgebied :
Oostende-Achturenhuis, 52 appartementen, 110.339.000
Veurne-Handboogwijk Oude Brouwerij, 6 appartementen, 13.911.000
- Totaal sector verhuur en beheer : 219.939.000

b. Sector kredietverlening en verkoop

- Groepsbouw :
Veurne Pistelhoek, 3 woningen, 7.500.000
Houthulst Leeuwerikstraat, 6 woningen, 15.000.000
Oudenburg-Westkerke, 10 woningen, **25.000.000**
- Herwaarderingsoperaties :

Alveringem Dorp Nieuwbouw, 3 woningen, **4.500.000**
Alveringem Sanering, 2 woningen, 1.800.000

- Toepassing art. 94 :
Ichtegem Bekegem, nieuwbouw 6 woningen, 15.000.000
Oostende-Stene Dorpsschool, nieuwbouw 5 woningen, 12.500.000
Giste1 Zusterschool, nieuwbouw 13 woningen, **32.500.000**
Diksmuide, renovatie 7 woningen, 10.500.000
- Totaal sector kredietverlening en verkoop : 124.300.000

Algemeen totaal gewoon investeringsprogramma '92 : **343.239.000**

Vraag nr. 240
van 14 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Duinenstrook — Saneringspolitiek

Er moeten hoogdringend maatregelen worden genomen om de resterende duinenstrook aan onze kust in stand te houden. De duinengordel moet absoluut worden beschermd, zelfs al zijn sommige delen in een woongebied gelegen.

Het meest storende element zijn de onwettige campings en oorlogsconstructies in de privé-zeewerende duinen. Daarom is een saneringspolitiek op lange termijn wenselijk.

Het is wenselijk dat in de nodige kredieten voor onteigening en planschade wordt voorzien. Een samenwerking met de provinciale en gemeentelijke instanties kan aangewezen zijn om het duinenlandschap te herstellen.

Mag ik van de Minister vernemen hoeveel kredieten werden uitgetrokken ter bescherming van de duinen en wat de plannen van de administratie zijn ?

Antwoord

Ik heb mijn diensten opdracht gegeven een inventaris op te maken van de biologische waarde en het gebruik van de resterende duinen, zo mogelijk tot op perceelsniveau. Deze inventaris wordt thans gerealiseerd tot op de schaal 1 : 10.000.

Mijn diensten hebben ook de commissie Leefmilieu van de Vlaamse Raad ingelicht over de stand van zaken van die inventaris en samen met de leden van die commissie een bespreking gewijd aan de wijze waarop deze inventaris best zou kunnen worden gebruikt om de bescherming van onze duinen een wettelijke basis te geven.

Daarnaast wordt momenteel de Groene Hoofdstructuur voor Vlaanderen verder verfijnd. De waardevolle duinen zullen hier uiteraard in opgenomen worden. Aan deze Groene Hoofdstructuur zal een wettelijk sta-

tuut gegeven worden waardoor deze duinen beter beschermd zullen zijn.

De kredieten ten behoeve van de bescherming van de duinen zijn niet afzonderlijk te vermelden vermits zij deel uitmaken van diverse posten op het Mina-fonds en van sectie 12 van de uitgavenbegroting : aankoopkredieten — subsidies op aankoop door natuurverenigingen — uitvoering natuurontwikkelingsplan kapitaal- en investeringsuitgaven voor het eigen patrimonium. Voor wat de kredieten voor eventuele uitbetaling van planschade betreft moet ik het lid verwijzen naar Gemeenschapsminister T. Kelchtermans, bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening.

Ter inlichting wil ik het lid ook meedelen dat niet alle oorlogsconstructies zonder meer schadelijk zijn in de duinen onder meer op grond van hun gebruik als materiaaldepot of als schuilplaats voor bepaalde diersoorten.

**Vraag nr. 241
van 14 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE**

Sanering verziekte stroomgebieden — Oprichting bekkencomités

Eind 1990 werd het eerste waterbekkencomité in Vlaanderen, namelijk dat voor het Demerbekken, opgericht.

De bekkencomités moeten ertoe bijdragen dat de sanering van de verziekte stroomgebieden op een gecoördineerde en geïntegreerde wijze gebeurt. Verschillende andere bekkencomités werden in het vooruitzicht gesteld, onder meer dat van de IJzer.

Mag ik van de Minister vernemen hoever het staat met de oprichting, samenstelling, werking en resultaten van de bekkencomités ?

Antwoord

Tot op heden zijn vier bekkencomités opgericht :

- het Demerbekkencomité, opgericht op 4 december 1990 ;
- het Denderbekkencomité, opgericht op 18 februari 1991 ;
- het IJzerbekkencomité, opgericht op 5 juni 1991 ;
- het Netebekkencomité, opgericht op 23 september 1991.

Een concept inzake het rivierbekkenbeleid, waarin deze bekkencomités passen, werd uitgewerkt door het bevoegde bestuur Algemeen Milieubeleid, dienst Water en Bodem.

Volgende instanties werden in deze bekkencomités opgenomen : de provinciebesturen, de gemeentebesturen en de polders en wateringeng, waarvan het ambtsgebied geheel of gedeeltelijk tot het hydrografisch bekken van de rivier in kwestie behoort, diverse diensten van de Vlaamse Milieuadministratie en de Vlaamse Milieupa-

rastatalen, de drinkwatermaatschappijen, de NV Aquafin, milieuverenigingen, sociale organisaties en diverse instellingen en deskundigen waarvan de medewerking nuttig wordt geacht.

Volgende opdrachten werden prioritair voor deze bekkencomités bepaald :

1. advisering over alle aspecten van het beleid inzake de sanering van de oppervlaktewateren behorende tot het beschouwde bekken ;
2. sensibilisering en informatieverstrekking over de toestand alsook over het in het beschouwde bekken gevoerde saneringsbeleid ;
3. het jaarlijks opstellen van een bekkenrapport ten behoeve van de diverse overheden met aanbevelingen.

In de loop van 1991 hadden naast de voormelde installatievergaderingen, waarop gedetailleerde informatie over diverse aspecten van het beschouwde bekken werd toegelicht en verspreid, nog plenaire vergaderingen plaats van het Denderbekkencomité op 1 oktober 1991 en van het Demerbekkencomité op 3 oktober 1991.

In het najaar van 1991 werd een verdere planning voor de bekkenvergadering uitgewerkt, waarbij evenwel rekening moest worden gehouden met de beperkte beschikbare logistieke ondersteuning voor de bekkenwerking.

Voor het Netebekken werd een concrete planning verder besproken in een stuurgroepvergadering van 23 januari 1992.

In juli 1992 werden de bestaande bekkencomités geraadpleegd in verband met het investeringsprogramma 1994 (opgemaakt door de Vlaamse Milieumaatschappij en ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin).

Bij het aantreden van de huidige Vlaamse Regering werd in de beleidsnota gesteld dat : „per deelstroombekken een resultaatgericht integraal waterbeheer wordt gerealiseerd met inbegrip van het herstel van het rivierecosysteem, onder leiding van een “bekkencommissie”. Hierbij zal ook aandacht besteed worden aan kleinschalige waterzuiveringsprojecten in landelijke gebieden. Opdracht en taak van deze zullen wettelijk geregeld worden”.

In mijn beleidsbrief van 24 april 1992 heb ik dit nieuwe concept verder uitgewerkt (zie III. Sectorieel beleid, A. Milieuhygiene, 1. Water-afvalwater, f. oppervlaktewatersanering).

Momenteel wordt gewerkt aan de concretisering van deze beleidsopties. Op korte termijn zal het bekkencomité van de Bovenschelde opgericht worden.

**Vraag nr. 246
van 22 september 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Aanwerving milieu-agenten — Situatie wervingsreserve

Naar verluidt zou de aanwerving van milieu-agenten

belast met het toezicht op de naleving van Vlarem II niet erg vlot verlopen.

De krant Het Belang van Limburg meldde een tijd geleden dat geen enkele politieagent die zich opgaf voor een opleiding aan de politie­school & Genk, slaagde voor het examen.

Graag vernam ik of er in de verschillende provincies al een voldoende wervingsreserve van milieu-agenten bestaat.

Antwoord

Tot op heden zijn vijf instellingen die zich daartoe kandidaat stelden, erkend voor de opleiding van gemeentelijke milieu-ambtenaren. De lijst van deze instellingen werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 5 maart 1992.

De vijf instellingen hebben inmiddels cursussen van milieu-ambtenaren ingericht. Examens werden reeds georganiseerd door vier instellingen met volgend resultaat :

- Westvlaamse Politie­school in Brugge : 18 geslaagden ;
- Instituut Milieukunde, UIA in Antwerpen : 16 geslaagden ;
- Provinciebestuur van Antwerpen : 30 geslaagden ;
- Provinciaal Centrum voor Vorming van Overheids­personeel in Genk : 31 geslaagden, waaronder meerdere politieagenten, in tegenstelling tot het voormelde persbericht ;
- Bij de Provinciale Dienst voor de Bescherming van het Leefmilieu Gent zijn de examens nog niet beëindigd.

Bovendien werd bij mijn besluit van 6 oktober 1992 erkenning verleend aan de Leefmilieudienst van de provincie Brabant te Brussel.

Al deze instellingen organiseren nog cursussen in het najaar zodat op korte termijn een voldoende wervingsreserve voorhanden kan zijn.

Overeenkomstig artikel 59 van VLAREM worden tevens bepaalde vrijstellingen verleend aan de kandidaten die door hun specifieke opleiding reeds over een vakkennis beschikken.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 289
van 8 september 1992
van mevrouw M. VOGELS

Logistiek Park Zandvliet — Beslissing inzake aanleg

In de Financieel Economische Tijd van 3 juni laatstle-

den wordt melding gemaakt van het feit dat de Vlaamse Executieve gebruik zou maken van de vakantierust om de knoop door te hakken in verband met de aanleg van het betwiste Logistiek Park Zandvliet (LPZ).

1. Kan de Minister de geruchten over een nakende beslissing in verband met het Logistiek Park Zandvliet bevestigen ?
2. Zo ja, betekent dit dan dat er in principe binnen enige dagen na dit besluit met de daadwerkelijke aanleg zou kunnen worden gestart ?
3. Is een dergelijke bestemming in overeenstemming met wat ten aanzien van dit gebied in Beneluxverband is overeengekomen, gelet op het feit dat de bestemming indringende consequenties heeft voor de leefbaarheid van het gebied aan beide zijden van de grens ?
4. Op welke wijze heeft de bevolking de mogelijkheid haar mening over dit plan kenbaar te maken ?
5. Heeft de Regering in grensoverschrijdend verband een milieueffectenrapport opgesteld in het kader van het ECE-verdrag ? Zo neen, zal ze dat alsnog doen ? Zo ja, wanneer worden de resultaten bekendgemaakt ?

Antwoord

1. Een beslissing in verband met de vestiging van het Logistiek Park Zandvliet heb ik afhankelijk gesteld van twee bij komende onderzoeken.

Een eerste betreft een verdere evaluatie van het rapport Synthesenota logistieke parken in de grensregio Antwerpen/Westelijk Noord-Brabant, door een uitgebreide stuurgroep waarin van Vlaamse kant ook vertegenwoordigers voor de GOM, de kamer van handel en nijverheid, de stad en de provincie Antwerpen zitting hebben.

Een tweede bijkomende studie zal onderzoeken waar in de Antwerpse regio (zowel linker- als rechteroever) specifieke bedrijfszones en in het bijzonder distributie- of transportzones optimaal kunnen worden gevestigd de volgende 10 jaar. Deze studie zal een ruimtelijke visie op deze uitbouw moeten weergeven.

2. Het besluit van de Vlaamse Executieve treedt in werking 15 dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad. Vanaf dat ogenblik ligt het besluit eveneens ter inzage op alle gemeentehuizen van het betrokken gewest.
3. De beslissing van de Vlaamse Executieve is nog niet genomen zodat ook de definitieve bestemming nog niet vastligt. De bestemming zoals voorlopig vastgesteld in het ontwerp-gewestplan dat dezelfde bindende en verordende kracht heeft als het vastgestelde gewestplan, is in strijd met de aanbeveling van het Comité van Ministers van 25 november 1986 inzake de beleidsaanbevelingen van de Benelux Globale Structuurschets voor de Ruimtelijke Ordening. Hierin wordt letterlijk vermeld : „Met betrekking tot de Antwerpse haveninfrastructuur. De be-

staande groenbuffer ten noorden van het havengebied op de rechterschelde-oever moet worden geconsolideerd als afschermzone. Eén en ander heeft als consequentie dat voor de verdere uitbreiding van de haveninfrastructuur naast renovatie van bestaande infrastructuur op de rechteroever, vooral de linker Schelde-oever in aanmerking komt .”

De beslissing inzake dit dossier zal echter slechts genomen worden na kennisname van de resultaten van de tweede bijkomende studie na consultatie en overleg met mijn Nederlandse collega.

4. Het ontwerp-gewestplan Antwerpen dat voorziet in een gedeeltelijke wijziging van het gewestplan met onder meer een voorstel tot bestemmingswijziging van de terreinen die in aanmerking zouden komen voor de aanleg van het logistiek park, heeft reeds ter inzage gelegen voor het publiek en dit tijdens de duur van het openbaar onderzoek van 15 januari 1992 tot 13 april 1992. Tijdens die periode kon iedereen zijn opmerkingen of bezwaren schriftelijk doorgeven aan de gouverneur van de provincie Antwerpen.
5. Door de Vlaamse Executieve werd geen milieueffectenrapport opgesteld noch opdracht gegeven tot het opstellen van dergelijk rapport, gelet op het feit dat de oppervlakte van het logistiek park minder dan 100 ha bedraagt, minimumdrempel voor het verplicht stellen van een milieueffectenrapport. Bovendien geldt deze verplichting trouwens maar in het stadium van de uitvoering van het plan, hetzij bij de vergunningsaanvraag.

Voor het betrokken gebied werd nog geen vergunning aangevraagd voor de aanleg van een logistiek park of iets dergelijks.

**Vraag nr. 290
van 8 september 1992
van de heer G. VANLEENHOVE**

Facturen voor wegeaanleg — Verhalen van interest op provinciale administratie

Uitbetaling van facturen voor wegeaanleg gesubsidieerd door een gemeente, zijn onderworpen aan goedkeuring van de provinciale administratie. Zoniet kan de gemeente niet overgaan tot betaling van de aannemer. In sommige gevallen blijft de goedkeuring achterwege ondanks het tijdig indienen van de dossiers door de gemeente. Het gevolg is dat de gemeente interesten moet betalen aan de aannemer door de schuld van de provinciale diensten. De gemeente die geen fout heeft verricht, moet wel schade betalen aan de aannemer. In principe moet het dan ook mogelijk zijn dat de gemeente de betaalde interesten kan verhalen op de dienst die verantwoordelijk is voor de fout.

Kan de Gemeenschapsminister meedelen welke procedure de gemeenten moeten volgen om bovenvermelde kosten te verhalen ?

Antwoord

Ik vermoed dat het lid verwijst naar de betaling van

toelagen aan een gemeente in de vorm van trekkingsrechten uit het Investeringsfonds.

Het besluit van 20 maart 1991 tot uitvoering van het decreet betreffende het Investeringsfonds, bepaalt in artikel 7 dat de provinciegouverneur (voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap) het Gemeentekrediet machtigt om trekkingsrechten op de rekening van de gemeente te storten, op zicht van de vorderingsstaten van de werken. De omzendbrief van 3 april 1991 voegt daaraan toe dat de gouverneur de machtiging tot betaling verleent en de gemeente van die machtiging op de hoogte brengt, binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van de vorderingsstaat.

Uit navraag bij de provinciebesturen blijkt dat die termijn vrijwel altijd wordt nageleefd. Wanneer een betalingsdossier van een gemeente echter niet de vereiste gegevens of documenten bevat, kan de machtiging tot betaling van trekkingsrechten vertraging oplopen. Het Gemeentekrediet betaalt de trekkingsrechten op rekening van de gemeente op dezelfde dag als de machtiging bij de bank toekomt.

Een gemeente die onverwijld de vorderingsstaten en de nodige verantwoordingsstukken voor haar werken instuurt zal bijgevolg geen problemen ondervinden om de aannemer op tijd te betalen. Het spreekt vanzelf dat een gemeente, in de aannemingsvoorwaarden van een opdracht die zij wil financieren met trekkingsrechten, de betalingstermijnen voldoende ruim moet nemen om rekening houdend met de administratieve procedure tijdig te kunnen betalen.

Artikel 15 van het ministerieel besluit van 10 augustus 1977 bepaalt die termijn op 60 dagen vanaf de dag dat het bestuur de schuldvordering heeft ontvangen (90 dagen voor de eindvereffening). Die termijn is ruim genoeg om de schuldvorderingen op tijd te kunnen betalen.

Het lid zal er trouwens mee eens zijn dat de betaling van trekkingsrechten uit het Investeringsfonds een hele vooruitgang betekent in vergelijking met het vroegere systeem van toelagen, die meestal pas na vele maanden werden uitbetaald.

Niettemin, indien de vraag verwijst naar een specifiek geval, kreeg ik graag alle nuttige informatie, zodat ik de zaak grondig kan onderzoeken.

**Vraag nr. 293
van 10 september 1992
van de heer F. VERMEIREN**

Huis-aan-huisverspreiding van reclamebladen — Gemeentebelasting

In een recent rondschrijven aan alle gemeentebesturen en provinciegouverneurs werd een aantal toelichtingen verschaft met betrekking tot de huis-aan-huisverspreiding van reclamebladen. Meer bepaald werd verwezen naar de heffing van een gemeentebelasting.

In verband hiermee vernam ik graag het volgende.

1. Welke gemeenten hebben tot nog toe beslist tot het opleggen van een heffing op reclamebladen ?

2. Welke aanslagvoet bepaalt het reglement in deze gemeenten ?
3. Heeft men op het departement reeds studies verricht over de gevolgen van deze heffingen voor de industrie, de activiteiten van de KMO's en de zelfstandigen enzovoort ?

Antwoord

Ik verwijs naar mijn antwoord op de vraag nummer 16 van 11 februari 1992 van de heer J. Eeman, die dezelfde materie betrof (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 2 van 23 maart 1992, blz. 66). Die statistische gegevens zullen aan het lid rechtstreeks worden bezorgd.

Wat de omzendbrief van 31 juli 1992 betreft, vestig ik de aandacht op de principiële autonomie van de gemeenten inzake de heffing van gemeentelijke belastingen, terwijl met betrekking tot de modaliteiten rekening werd gehouden met beleidsmatige doelstellingen, waaronder milieu-overwegingen.

Inzake de economische gevolgen van de belasting wijs ik erop dat de aanslagvoet moet worden beperkt tot maximum 0,25 frank per exemplaar, waarbij een differentiatie werd aanbevolen volgens de grootte van de verspreide publicatie. Tot slot worden de gemeenten gewezen op belangrijke mogelijke criteria tot toepassing van vrijstellingen en verminderingen in functie van periodiciteit, of van maatregelen waarbij het milieubelastend karakter van de reclamebladen wordt vermindert.

Vraag nr. 301 van 18 september 1992 van de heer M. CAPOEN

Autosnelweg A 18 — Vermelding van gemeenten bij de afritten

Wanneer nieuwe stukken autoweg in gebruik worden genomen, houden de diverse gemeenten in de omgeving van de afritten met argusogen in de gaten hoe zij zullen worden genoemd.

Onvermijdelijk is dan ook dat er kritiek komt op de gebruikte vermelding van de gemeenten bij de afritten. Dit was ook het geval bij openstelling van het nieuwe stuk autosnelweg A 18 tussen de Toekomstlaan (gemeente Koksijde-Oostduinkerke-Wulpen) en de Iepersesteenweg te Veurne. Met name zijn vragen gerezen omtrent de vermelding Oostduinkerke. Die gemeente is sedert de fusie van 1976 opgenomen in de gemeente Koksijde.

Men begrijpt dat enerzijds niet alle gemeenten op de afritten kunnen worden vermeld en dat anderzijds de vermeldingen vooral gericht moeten zijn op de goede oriëntatie voor de weggebruiker, eerder dan op het gebruik van de bestuurlijke benamingen. Zo zou het onzinnig zijn om bij de vermelding Zeebrugge steevast te verwijzen naar de eigenlijke gemeente Brugge. Zo lijkt het ook logischer dat de weg naar Koksijde, in het kader van een goede verkeersregeling, aangeduid wordt ter hoogte van de afrit Veurne.

In ieder geval is het zo dat langs heel de kust alle huidige en vroegere kustgemeenten een aanduiding op de autosnelweg A 18 verdienen.

Dit is des te meer het geval nu in het structuurplan West-Vlaanderen opgesteld door het Westvlaams Economisch Studiebureau, de A 18 een verbindingsfunctie wordt toebedeeld onder de diverse badplaatsen in het kader van de zogeheten kamstructuur, waarbij de Koninklijk Baan (N 34) een functieverlaging krijgt, met zelfs een gedeeltelijke verduining of gebruik als parkeerzone.

1. Welke normen worden gehanteerd om bij wegaanduidingen aan autowegafritten, gemeentenamen of deelgemeentenamen aan te duiden ?
2. Bij welke afrit op de autosnelweg A 18 wordt aangegeven hoe men het best de gemeente Koksijde bereikt ?
3. Is de Minister het met mij eens dat alle kustplaatsen (in totaal 19), inbegrepen de entiteiten die geen afzonderlijke gemeente meer zijn (alle unieke steentjes in dit mooie mozaïek), in het kader van een goede verkeersregeling aan onze bij uitstek toeristische zone op de A 18 moeten worden aangeduid ?

Antwoord

1. De benaming van de uitrit is de dichtsbijgelegen belangrijke bestemming die via deze uitrit kan worden bereikt. Op de bewegwijzering komen zowel gemeentenamen als deelgemeentenamen voor, vermits ze inderdaad gericht moet zijn op de goede oriëntatie van de weggebruiker, zodat de meest aangewezen route naar de bestemming kan worden gevonden.
2. Ter hoogte van de uitrit nummer 2 (Oostduinkerke) van de A 18 wordt Koksijde als doorgaande richting aangeduid. Ter hoogte van de uitrit nummer 1 (Veurne) is Koksijde aangeduid als afslaan richting.
3. Ter hoogte van de uitritten van de A 18 worden de namen van de dichtsbijgelegen gemeenten en deelgemeenten aangeduid die rechtstreeks kunnen worden bereikt.

Niet alle kustplaatsen worden aangeduid vermits dit aanleiding zou geven tot een gevoelige uitbreiding van de bewegwijzering, wat de bevattelijkheid en dus ook de verkeersveiligheid zou schaden.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 72 van 7 september 1992 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Nederlandstalige uitzendingen op Duitse radiozender — Voortzetting

Sinds 4 september 1967 verzorgt de Duitse radiozender

Deutschlandfunk (DLF) uitzendingen in het Nederlands.

Naar aanleiding van een herstructurering die waarschijnlijk op 1 juli 1993 zal ingaan, zullen de buitenlandse diensten van de zender bij die van een andere omroep, namelijk de Deutsche Welle, gevoegd worden. Volgens de krant De Standaard is het zeer de vraag of die laatste nog wel in het Nederlands zal uitzenden.

Graag had ik vernomen of de Minister hiervan op de hoogte is en of hij reeds contact heeft opgenomen met de desbetreffende Duitse autoriteiten met het verzoek het Nederlandstalige programma te behouden.

Antwoord

Ik was niet op de hoogte van de aangehaalde problematiek.

Ik laat onderzoeken of de uitzendingen in het Nederlands zullen worden verdergezet.

Vraag nr. 73 van 8 september 1992 van de heer E. SCHUERMANS

Theatergezelschappen — Subsidiëring

De Vlaamse Gemeenschap subsidieert een dertigtal theatergezelschappen. Hiervoor bestaat een decretaal basis.

Mag ik de Minister vragen wat de toelage voor de laatste drie seizoenen per decreetgezelschap is geweest, alsook het aantal toeschouwers en het aantal voorstellingen dat elk gezelschap realiseerde in die drie jaren ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werden deze rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Vraag nr. 74 van 10 september 1992 van de heer W. DEMUYT

Openbare bibliotheken — Beroepsbekwaamheid personeel

In artikel 61 van het koninklijk besluit van 13 november 1991 wordt gestipuleerd dat een openbare bibliotheek, om erkend te worden en te blijven, moet beschikken over leidend en technisch personeel dat beroepsbekwaam en bevoegd is.

In de praktijk wordt echter vastgesteld dat heel wat gemeentebesturen de personeelsformatie van hun erkende openbare bibliotheek niet of slechts gedeeltelijk opvullen. In de plaats van beroepsbekwaam en bevoegd personeel wordt dikwijls personeel aangesteld zonder de vereiste akte van bekwaamheid tot het houden van een openbare bibliotheek.

Kan een openbare bibliotheek erkend blijven volgens het decreet van 19 juni 1978, als een personeelsforma-

tie slechts gedeeltelijk is opgevuld en er met uitzondering van de bibliothecaris alleen personeel is aangesteld zonder akte van bekwaamheid ?

Het kan toch niet de betrachting zijn dat kandidaten met een akte van bekwaamheid werkloos blijven omdat aangestelden zonder akte binnen een gesubsidieerd contractueel kader voorrang krijgen door de plaatselijke besturen.

Wat onderneemt de Minister tegen gemeenten met onvoldoende technisch personeel in de openbare bibliotheken of die personeel zonder akte van bekwaamheid aanstellen ?

Antwoord

Ik wil er vooreerst op wijzen dat het niet-opvullen van de personeelsformatie van een erkende openbare bibliotheek uitzondering op de regel blijkt te zijn. Op 1 januari 1992 bedroeg het totaal aantal uren van de goedgekeurde personeelsformatie 54.249 uren, waarvan 3.574 uren onbezet waren. Dit is een aandeel van 6,6 procent van het totaal van de formaties, waarbij er nog rekening moet worden gehouden met het feit dat een deel van deze openstaande uren slechts tijdelijk vacant zijn.

Dit neemt natuurlijk niet weg dat in een aantal individuele gevallen de formatie inderdaad niet verder wordt opgevuld ten voordele van personeel (meestal in GECO-statuut) dat niet over de vereiste bekwaamheidsbewijzen beschikt. Het spreekt voor zich dat het aanbeveling verdient dat het personeel dat bibliothecoconomische werkzaamheden verricht, in het bezit zou zijn van de akte van bekwaamheid. Bij middel van ministeriële omzendbrief van 17 oktober 1988 werd trouwens een aanbeveling ter zake gedaan. Mijn administratie kan echter alleen handelend optreden indien zou blijken dat in dergelijke gevallen de normale werking van de bibliotheek niet verzekerd zou kunnen worden.

Ten slotte wens ik nog te benadrukken dat het niet mogelijk is dat enkel de bibliothecaris binnen de personeelsformatie zou zijn aangesteld. Artikel 69 paragraaf 1 punt 6 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 november 1991 bepaalt immers dat alle dienstprestaties niet aan één en hetzelfde personeelslid mogen worden toevertrouwd. Dit impliceert dat in elk geval dus minstens 2 personen binnen de goedgekeurde personeelsformatie moeten zijn aangesteld.

Vraag nr. 77 van 18 september 1992 van de heer E. VANDERSMISSEN

Theatergezelschappen — Gegevens

Kan de Minister mij meedelen hoeveel subsidie elk erkend gezelschap ontvangen heeft in het kader van het theaterdecreet van 1975 ? Hoeveel voorstellingen speelde elk gezelschap en hoeveel toeschouwers bereikte elk gezelschap tijdens de seizoenen 1988-1989, 1989-1990 en 1990-1991 ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werden deze rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

**Vraag nr. 78
van 18 september 1992
van de heer D. RAMOUDT**

Luchthaven Zaventem — Onregelmatige bezetting van informatiebureau voor toerisme

In de krant De Standaard verscheen op zaterdag 12 september 1992 een artikel getiteld : België's internationale winkel op Zaventem is gesloten. Uit dit artikel zou blijken dat het informatiebureau voor toerisme op de luchthaven met de regelmaat van de klok gesloten is, hoewel 7 benoemde mensen voor een vlotte dienstverlening zouden moeten zorgen. Maar blijkbaar zijn de communautaire spanningen doorgedrongen tot dat stukje niemandsland.

Inderdaad, zowel de Office Promotion de Tourisme (OPT) als het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme (VCGI), die elk met eigen budgetten werken, wijzen elkaar met de vinger voor het niet bezetten van deze eerste welkembalie.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. Welke stelling zal hij nemen of laten nemen door het VCGT tegenover het OPT teneinde de balie op een ordentelijke manier open te stellen voor het publiek ?
2. Vindt hij het opportuun verder een gemeenschappelijke balie te exploiteren en de huidige regeling aan te houden ?
3. Welke maatregelen zullen er eventueel worden genomen ?
4. Hoe was de dienstregeling, eventueel gedetailleerd en met de aanwezigheden per gemeenschap ?
5. Hoeveel dagen in het lopend jaar tot eind augustus was de balie bemand of onderbemand ?

In bijlage zend ik de Minister een fotokopie van het bewuste artikel.

Antwoord

De voorstelling die in het bedoelde krantartikel werd gegeven, stemt niet helemaal overeen met de werkelijkheid.

Het VCGT en het OPT (Franse Gemeenschap) beheren in België twee gemeenschappelijke informatiebureaus, aan de Grasmarkt 63 in het centrum van Brussel en in de aankomsthal op de luchthaven in Zaventem. De personeelsbezetting (volgens organisatieschema) en het aantal bezoekers per jaar zijn samengevat in de volgende tabel (cijfers 1991) :

Informatiebureau	Personeelsleden (2 gemeenschappen samen)	Aantal bezoekers in 1991
Grasmarkt	8,5	332.000
Luchthaven	7	86.000

Hieruit blijkt dat de arbeidsbelasting per personeelslid aanzienlijk hoger is in het bureau op de Grasmarkt.

Vandaar dat er op bepaalde ogenblikken personeelsleden van de luchthaven naar de Grasmarkt werden overgeplaatst om de pieken op te vangen. De overgeplaatste personeelsleden zijn in dienst bij het OPT, maar een communautair aspect heeft deze regeling niet, aangezien alle informatrices meertalig zijn.

Hieronder volgt een antwoord op de specifieke vragen van het lid :

- 1 en 2. De oplossing moet gezocht worden in een betere dienstregeling voor het bureau op de luchthaven. Het is ongetwijfeld mogelijk om het huidige werkvolume met minder personeel te verwerken. Bovendien moet er voldoende flexibiliteit zijn om naargelang de behoefte personeel tijdelijk van het ene naar het andere bureau over te hevelen.
2. Het antwoord is ja. Met het huidige budget zou het VCGT deze bureaus niet alleen kunnen beheren.
4. De openingstijden op het bureau Zaventem zijn van 8 tot 21 uur (zondags van 8 tot 20 uur) . Een gedetailleerde opgave per gemeenschap is niet mogelijk aangezien dit elke week anders ligt.
5. De balie was dit jaar dagelijks bemand maar op sommige uren tijdelijk gesloten wegens de afwezigheid van door het OPT teruggetrokken personeel en OPT personeel dat langdurig met ziekteverlof was.

**Vraag nr. 79
van 22 september 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme — Uitbouw Vlaams toeristisch imago

Ik verneem dat het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme en zijn Waalse tegenhanger op initiatief van de Franstalige organisatie Attractions et Tourisme een gids Toeristische attracties in binnen- en buitenland hebben verspreid, waarvan de kosten door de beide instellingen in twee werden gedeeld.

Aan de toeristische affructies in Wallonië worden 35 bladzijden besteed. In Vlaanderen moet het aanbod erg mager zijn, afgaande op de 22 bladzijden waarin het aanbod komt. Bovendien wordt Voeren voorgesteld als deel van de provincie Luik.

Acht de Minister het niet aangewezen dat Vlaanderen met eigen publikaties of in samenwerking met Nederland zijn toeristisch imago tracht uit te bouwen en bekend te maken, veeleer dan door middel van Belgische initiatieven ?

Heeft de Minister ter zake al richtlijnen verstrekt aan het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme ?

Antwoord

Het betreft de brochure Gids Toeristische Attracties

1992, gezamenlijk uitgegeven door de Vlaamse v.z.w. Toeristische Attracties en de Franstalige a.s.b.l. Attraction et Tourisme. De produktiekosten van de brochure werden grotendeels gedragen door de attracties die lid zijn van deze beide verenigingen. Het VCGT heeft dit aangevuld met een participatie van 2,5 miljoen frank. De totale produktiekost van de brochure bedroeg 13 miljoen frank. Het gaat om een particulier initiatief.

Onvoldoende aanwezigheid van Vlaamse attracties heeft te maken met het feit dat vele attracties — onder meer musea die afhangen van overheidsvoogdij — tot nu toe niet zijn ingegaan op de uitnodiging om mee te werken. Het VCGT zet zijn inspanningen voort om ze daartoe te motiveren. De financiële bijdrage van het VCGT en van zijn Franstalige tegenhanger stond in verhouding tot het aantal bladzijden dat aan elke gemeenschap was besteed.

Oorspronkelijk gaf elk van de beide v.z.w.'s haar eigen brochure uit. Vorig jaar hebben ze besloten om samen te gaan en zodoende te genieten van een duidelijk schaalvoordeel. De distributie van de brochure is daardoor sterk verbeterd.

Inzake toeristische promotie heeft de Vlaamse Gemeenschap een vorm van samenwerking met de Franse Gemeenschap ontwikkeld die aan beide grote voordelen biedt en alle ruimte laat om eigen initiatieven te ontwikkelen. Het gaat hier niet om Belgische initiatieven maar om vrijwillige samenwerking van de beide gemeenschappen. In de toeristische sector bestaat over de wenselijkheid hiervan een algemene consensus.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 127
van 7 september 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse gemeenschapsbasisschool in Komen — Beroep bouwaanvraag

Naar verluidt zit de bouwaanvraag voor een nieuw paviljoen van de Vlaamse gemeenschapsbasisschool van Komen in het slop. Dit paviljoen moet drie lagere klassen, een kantoor en een leraarskamer omvatten, en zodoende meer ruimte vrijmaken in de bestaande lokalen. Het schepencollege van Komen verstrekte een negatief advies en de dienst Stedebouw van Bergen weigerde de bouwaanvraag te ondertekenen.

Kan de Minister verklaren waarom de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, die de bouwheer is, tot op heden nog geen beroep tegen deze beslissing aantekende ?

Welke stappen heeft de Minister reeds gezet om dit dossier uit het slop te helpen ?

Antwoord

Op 4 oktober werd door de ARGO een aanvraag tot bouwvergunning ingediend bij de gedelegeerde ambtenaar, overeenkomstig artikel 198 van de Code Wallon de l'Aménagement du Territoire. Het college van burgemeester en schepenen van Komen gaf op 31 oktober 1990 negatief advies.

De ARGO tekende geen beroep aan omdat voornoemde weigering onder meer gemotiveerd werd op basis van een nota van de heer Liénard, Ministre de l'Aménagement du Territoire de la Recherche, de Technologies et des Relations Extérieures van het Waalse Gewest, precies dezelfde minister bij wie beroep zou moeten worden aangetekend.

Het behoort niet tot mijn bevoegdheid in de plaats te treden van de ARGO, die met eigen rechtspersoonlijkheid optreedt als inrichtende macht van het gemeenschapsonderwijs.

Vraag nr. 128
van 8 september 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Vlaamse gemeenschapsbasisschool in Komen — Bouwvergunning schoolgebouwen en subsidies

In Komen is een Vlaamse gemeenschapsbasisschool actief die op steeds meer interesse kan rekenen vanwege de Vlaamse Komenaars. De leerlingenaangroei zou een nieuw schoolgebouw rechtvaardigen, waarvoor trouwens tijdig een bouwaanvraag werd ingediend.

Een negatief advies van het Komense schepencollege werd gevolgd door een afwijzing vanwege de diensten voor stedebouw van Bergen. Blijkens persinformatie zou de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, bouwheer van het project, tegen deze beslissing nog steeds geen beroep hebben aangetekend.

Kan de Minister mij zeggen of hij de ARGO zal aansporen tot het aantekenen van beroep tegen deze beslissing ?

Wat de Vlaamse school in Komen betreft, is het opmerkelijk dat het Waalse Gewest sedert 1981 geen enkele subsidie meer toekent.

Graag vernam ik het volgende van de Minister.

1. Tot welk subsidiebedrag is het Waalse Gewest gehouden ?
2. Is tussen de Vlaamse en Waalse bevoegde Ministers al overleg op gang gebracht om deze subsidiebetaling te regelen ?

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord dat werd verstrekt op vraag nummer 127 van 7 september 1992 van de heer L. Van Nieuwenhuysen.

Het Waalse Gewest is niet gehouden tot enige subsidiëring. Overleg terzake is dus zonder voorwerp.

Vraag nr. 129
van 9 september 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Administratie — Mobiliteit van Vlaamse ambtenaren

Ik zou het op prijs stellen het volgende te verkrijgen :

1. een overzicht van de mobiliteit van Vlaamse ambtenaren in 1991, naar leeftijd, geslacht, niveau en rang, tussen het Vlaamse Ministerie en ministeriële of andere gecentraliseerde of gedecentraliseerde openbare diensten ;
2. een overzicht van het aantal personeelsleden van de Vlaamse overheidsdiensten en -besturen dat naar de particuliere sector overstapte en omgekeerd in 1991, naar leeftijd, geslacht, niveau en rang.

Antwoord

1. Uit artikel 87 paragraaf 1 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat bepaalt dat iedere executieve over een eigen administratie, eigen instellingen en eigen personeel beschikt, volgt dat koninklijk besluit nummer 103 van 20 oktober 1982 betreffende de mobiliteit van het personeel van sommige overheidsdiensten (Belgisch Staatsblad van 23 oktober 1982) en het uitvoeringsbesluit van 22 oktober 1982 (idem) niet kunnen worden ingeroepen om naar de diensten van de executieven van de gemeenschappen en de gewesten over te gaan of deze te verlaten (zie onder meer het advies van de Raad van State over een regeringsamendement op artikel 1 van het wetsontwerp tot toekenning van bepaalde machten aan de Koning bij het vermelde koninklijk besluit nr. 103).
2. Mijn diensten beschikken over geen statische gegevens. Over de overstap van personeel van de Vlaamse overheidsdiensten naar de particuliere sector en omgekeerd bestaan geen statische gegevens. Gelet op de verplichting om via het Vast Wervingssecretariaat te werven zijn dergelijke gegevens momenteel niet relevant voor het uittekenen van een personeelsbeleid.

Vraag nr. 130
van 9 september 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Mobiliteit in en naar de administratie — Anciënniteit

Grotere mobiliteit in en ook naar de overheidssector is nuttig en noodzakelijk. De niet-transparante overheidsstructuur en de onduidelijkheid van het ambtelijk statuut hinderen echter vele dikwijls geïnteresseerde en gemotiveerde ambtenaren, alsook vele andere mogelijke gegadigden.

1. Kan iemand die tewerkgesteld is in het onderwijs en die via een examen van het Vast Wervingssecretariaat wordt aangeworven in Vlaamse of nationale gecentraliseerde of gedecentraliseerde overheidsdienst, ook zijn financiële of dienstanciënniteit in zijn nieuwe betrekking in statutair of in contractueel verband ? Zo ja, geheel of gedeeltelijk ? Zo neen, zal dit binnen afzienbare tijd kunnen ?

2. Met welke anciënniteit en onder welke voorwaarden kan een werknemer overstappen van de particuliere sector naar de Vlaamse of nationale gecentraliseerde of gedecentraliseerde overheidsdienst, in statutair of contractueel verband ?

Antwoord

1. Een personeelslid dat tewerkgesteld was in het onderwijs en dat via een wervingsexamen in dienst treedt in een Vlaamse of nationale gecentraliseerde overheidsdienst, behoudt geldelijke anciënniteit in zijn nieuwe betrekking in statutair of in contractueel dienstverband. De voorwaarden van deze overname wordt bepaald bij de artikelen 15 en 17 van het nog geldende koninklijk besluit van 29 juni 1973 houdende bezoldigingsregeling van het personeel der ministeries.

Dit betekent dat in principe alleen voltijdse prestaties kunnen worden aanvaard, met dien verstande dat :

- men ook tot voltijdse prestaties kan komen door opstelling van onvolledige opdrachten ;
- en dat volledige prestaties die per schooljaar geen volledig jaar werkelijke diensten vertegenwoordigen eveneens onder bepaalde voorwaarden in aanmerking worden genomen.

(cfr. artikel 17 van het koninklijk besluit van 29 juni 1973).

2. Een werknemer kan overstappen van de particuliere sector naar de Vlaamse of nationale gecentraliseerde of gedecentraliseerde overheidsdienst in statutair of contractueel verband en daarbij een deel of geheel zijn geldende anciënniteit in de privé-sector meenemen.

Daartoe moet een specifieke bepaling worden opgenomen in het besluit waarbij de weddeschalen van de bijzondere graden van een ministerie of een openbare instelling worden vastgesteld. Voor de diensten van de Vlaamse Executieve was dit voorheen een besluit dat het akkoord moest krijgen van nationaal openbaar ambt.

Van deze mogelijkheid is in het verleden slechts zeer sporadisch gebruik gemaakt. Bovendien werd de aanvaarding van de privé-diensten meestal beperkt tot zes jaar en slechts in aanmerking genomen indien ervaring in de privé-sector een voorwaarde was voor de aanwerving.

Vraag nr. 131
van 14 september 1992
van de heer G. VANLEENHOVE

Uitbetaling wedde of wachtgeld door departement van Onderwijs — Tijdelijke afstand

Verscheidene mensen ontvangen vanwege het departement van Onderwijs een wedde of wachtgeld die te hoog is om te genieten van een overlevingspensioen of van een lagere belastingsschaal. Deze mensen zijn be-

reid afstand te doen van een deel van bijvoorbeeld hun wedde, van hun vakantiegeld of eindejaarstoelage die ze ontvangen van Onderwijs, opdat ze zo uiteindelijk een groter netto inkomen zouden ontvangen.

Rekening houdend met de omvang van de begroting van Onderwijs en het aandeel daarin van de personeelsuitgaven, moet een tijdelijke, gedeeltelijke of volledige afstand mogelijk zijn. Een systeem van afstand van wedde en wachtgeld is trouwens al van toepassing binnen de reglementering van terbeschikking wegens ontstentenis van betrekking.

Kan de Gemeenschapsminister meedelen welke procedure moet worden gevolgd door de personeelsleden die gedurende een tijdelijke periode afstand wensen te doen van wedde of wachtgeld uitbetaald door het departement van Onderwijs ?

Antwoord

In de huidige stand van de reglementering is afstand van wachtgeld of van wachtgeldtoelage enkel mogelijk bij terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking (zie artikel 31 van het besluit van de Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage).

Vraag nr. 132 van 14 september 1992 van de heer G. VANLEENHOVE

Brugklassen tussen het kleuter- en het lager onderwijs — Evaluatie en maatregelen

In het basisonderwijs is het mogelijk brugklassen op te richten tussen het kleuter- en het lager onderwijs. Het is een bijzonder waardevol systeem om reeds op zeer vroege leeftijd schoolachterstand weg te werken. Het zou evenwel weinig worden gebruikt omdat de wetgeving geen stimulansen bevat.

Kan de Minister een evaluatie geven van het systeem van de brugklassen ?

Hoeveel scholen in West-Vlaanderen organiseren brugklassen ?

Neemt de Vlaamse Gemeenschap initiatieven om het aantal brugklassen te doen toenemen ?

Antwoord

De term brugklas heeft geen vaste betekenis en in de wetgeving betreffende het basisonderwijs komt deze nergens voor.

In het buitengewoon onderwijs zijn er zogenaamde brugklassen in Brugge (stedelijk onderwijs) en in Leuven. Daar worden kinderen opgevangen die niet rijp zijn voor de lagere school en via een specifieke training beter voorbereid worden om het gewoon onderwijs eerste leerjaar te kunnen volgen.

Op deze wijze kunnen veel kinderen na één jaar uit

het buitengewoon onderwijs stappen en het gewoon onderwijs volgen.

Vraag nr. 133 van 14 september 1992 van de heer G. VANLEENHOVE

Anciënniteit onderwijspersoneel — Berekeningswijze

Voor de personeelsleden van het onderwijs worden de tijdelijke diensten vermenigvuldigd met 1,2 om de sociale, administratieve en geldelijke anciënniteit te bepalen. Dit kan een getal opleveren met een cijfer na de komma. Een personeelslid met zeer veel tijdelijke diensten krijgt derhalve een aantal bijkomende dagen anciënniteit wanneer alle cijfers na de komma in het totaal worden ingebracht.

In sommige dossiers wordt evenwel niet de som gemaakt van de getallen na de komma. Ze worden weggelaten bij de berekening van iedere afzonderlijke aanstelling in een tijdelijke betrekking.

Kan de Minister meedelen welke berekeningswijze statutair gevolgd moet worden voor de geldelijke, administratieve en sociale anciënniteit ?

Antwoord

De vermenigvuldiging met 1,2 van het aantal gepresteerde dagen als tijdelijk personeelslid is een bonificatie voor de zomervakantie, uiteraard voor de zomervakantie verbonden aan het schooljaar waarin deze diensten werden gepresteerd.

Indien de datum waarop de geldelijke anciënniteit moet worden vastgesteld vóór de zomervakantie valt, mag echter nog geen verlofbonificatie worden toegekend en wordt het aantal gepresteerde dagen tijdens het desbetreffende schooljaar zonder meer in aanmerking genomen.

De vermenigvuldiging met 1,2 gebeurt bijgevolg slechts na de zomervakantie, dit wil zeggen indien de datum waarop de geldelijke anciënniteit moet worden vastgesteld na 31 augustus valt.

Het produkt dat aldus na ieder schooljaar wordt berekend, wordt uitgedrukt in XX maanden en XX,X dagen. Bij het ingeven van de totale geldelijke anciënniteit in het computerbestand worden én de jaren én de maanden in aanmerking genomen. In voorkomend geval wordt het resterende aantal volledige dagen overgedragen naar volgende schooljaren, het eventueel resterende decimaal gedeelte van de dagen echter niet.

Om reden van eenvormigheid wordt dezelfde interpretatie aangehouden bij de berekening van de sociale anciënniteit.

Vermits het begrip dienstanciënniteit daarentegen in verschillende reglementaire bepalingen voorkomt, moet het steeds in zijn juiste context worden gelezen en toegepast. Dit houdt in dat steeds moet worden nagegaan of in de toe te passen reglementaire tekst geen eigen bepaling van het begrip wordt gegeven. Voor zover bij de berekening van de dienstanciënniteit

een vermenigvuldiging met 1,2 van het aantal gepresterde dagen als tijdelijk personeelslid bepaald is, wordt eveneens de hiervoor uiteengezette interpretatie nageleefd.

**Vraag nr. 140
van 30 september 1992
van de heer M. CAPOEN**

Bijzonder lager onderwijs – Leerlingenvervoer

Er is naar verluidt een verandering op til in verband met de financiering van het leerlingenvervoer voor het bijzonder lager onderwijs (BLO). Thans is dat vervoer gratis.

In de toekomst zou aan elke school van overheidswege een enveloppe worden toegekend waarvan het bedrag evenwel ontoereikend zou zijn om het leerlingenvervoer te betalen.

Naar verluidt kost het vervoer 30.000 frank per leerling per jaar. Het bedrag van de enveloppe zou evenwel maar het niveau van 13.000 frank per leerling per jaar halen zodat de school zelf 17.000 frank zou moeten bijpassen.

Kan de Minister dit bevestigen? Kan hij mij de intenties van de Vlaamse Regering ter zake meedelen?

Antwoord

De informatie waarover het lid meent te beschikken is gesteund op volstrekt onjuiste geruchten: er zijn in het geheel geen besparingen op til inzake de financiering van het leerlingenvervoer van het buitengewoon onderwijs.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

**Vraag nr. 76
van 22 september 1992
van mevrouw M. VOGELS**

***Mechelsesteenweg grondgebied Edegem-Kontich-Hove
– Verkeersveiligheid***

Naar aanleiding van een dodelijk ongeval aan de Mechelsesteenweg (grondgebied Edegem-Kontich-Hove) is de onrust over de verkeersonveiligheid op die baan opnieuw toegenomen. Na onderhandelingen werd de toegelaten snelheid reeds teruggebracht van 120 naar 90 kilometer per uur. Dit blijkt ontoereikend.

Concreet dringen de inwoners aan op de volgende maatregelen:

- Een statuutwijziging van de Mechelsesteenweg, namelijk het statuut van bebouwde kom. Volgens de burgemeester van Edegem zouden er door de Vlaamse Gemeenschap reeds voorstellen zijn gedaan.

- Verkeerstechnische inspanningen zoals snelheidsremmende maatregelen. Zo heeft de gemeente Edegem voorgesteld in haar verkeersleefbaarheidsplan om de Mechelsesteenweg te voorzien van fietspaden, door een groenstrook afgescheiden van de weg.

- Snelheidsbeperking van 90 tot 50 kilometer per uur. Dit met duidelijke snelheidscontroles door rijkswacht of politie.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Welke initiatieven werden er reeds genomen om de verkeersveiligheid op de Mechelsesteenweg te verhogen?
2. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de statuutwijziging van de Mechelsesteenweg?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

De heer Theo Klechtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden is bevoegd in die materie.

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGHENEDEN

**Vraag nr. 27
van 18 september 1992
van de heer M. CAPOEN**

Arrondissement Oostende – Bevordering van de tewerkstelling

Het zal de Minister bekend zijn dat het arrondissement Oostende het zowel op sociaal, industrieel als infrastructureel vlak aanzienlijk minder goed stelt dan het gemiddelde Vlaamse en Waalse arrondissement.

In België trad een belangrijke economische recessie in vanaf 1974, durend tot 1983. Toen werd de laagste tewerkstelling na 1974 genoteerd. Verontrustend was vooral de terugval in het arrondissement Oostende: in de periode 1974-1983 was die terugval dubbel zo groot als in West-Vlaanderen en Vlaanderen.

Na 1983 steeg het totaal aantal werknemers in alle Vlaamse provincies, in Wallonië pas vanaf 1986. In het arrondissement Oostende bleef de herneming na 1983 evenwel zeer bescheiden. Voor de hele periode 1974-1991 haalt het arrondissement Oostende amper een aangroei van 600 personen of 2 procent tegenover gemiddeld 12 procent in Vlaanderen en 13 procent in West-Vlaanderen. In de overige Westvlaamse arron-

dissementen was die aangroei minstens 9 procent (arrondissement Kortrijk), tot zelfs 30 procent (arrondissement Diksmuide, Tielt en Veurne).

Het arrondissement Oostende heeft dus zeer duidelijk nood aan ondersteunende maatregelen op diverse vlakken. Boven Oostende hangt bovendien het spook van de Kanaaltunnel dat momenteel veeleer negatieve dan positieve invloed op het bedrijfsleven schijnt uit te oefenen.

Impulsen zijn niet alleen noodzakelijk voor het bedrijfsleven, maar ook voor de ontwikkeling van de infrastructuur, meer bepaald de zeehaven, de luchthaven en de wegen. Heel concrete voorbeelden zijn onder meer de verbinding Kennedyverkeersplein-De Bolle, de renovatie van de haven en de toeristische ontwikkeling.

1. Kan de Minister mij meedelen welke initiatieven zij zal nemen opdat het arrondissement Oostende zou worden opgenomen in algemene Belgische of Europese sociale impulsprogramma's ter bevordering van de tewerkstelling? Welke programma's zijn dat? Wat zou de omvang van de steun kunnen zijn?
2. Welke programma's voor het arrondissement Oostende lopen thans ter stimulering van de tewerkstelling?
3. Kan de Minister andere mogelijkheden, ideeën of projecten aanstippen die tot de ontwikkeling van het arrondissement Oostende kunnen bijdragen?

Antwoord

1. Weer-Werkactie

De regio Oostende werd in 1990 naar aanleiding van de uitbreidingsfase van de Weer-Werkactie opgenomen in dit meerjarenplan ter bestrijding van de langdurige werkloosheid. Einde juli 1992 had het Weer-Werkteam in Oostende 848 klanten.

In het kader van deze actie werden diverse opleidings- en tewerkstellingsprojecten gefinancierd, onder meer Vereniging Ontspanning Volksontwikkeling (Oostende), v.z.w. Jeugd en Recreatie (Gistel-Oostende), Centrum voor Basiseducatie (Oostende), Sociale Dienst voor Vreemdelingen (Oostende), Belgische Nationale Raad de Plastische Kunsten (Veurne), de Veurnse Dierenbescherming (Veurne), Regionaal Heemmuseum (Izenberge), v.z.w. Zevensprong (Veurne), Rust en Verzorgingshuis St.-Godelieve (Gistel), KAV (Oostende), Centrum Middenkust (Oostende), Moeder & Kinderzorg (Oostende), OCMW Ichtegem, stad Oudenburg, OCMW Oudenburg, OCMW Houthulst, OCMW Middelkerke, OCMW Oostende, gemeente Diksmuide, OCMW De Panne en gemeente Veurne.

Ten slotte werd er door de regio van de subregionale tewerkstellingsdienst Oostende eveneens een protocol over de organisatie van buitenschoolse kinderopvang afgesloten waardoor alle gemeenten de mogelijkheid krijgen om onder bepaalde voorwaarden Gesco's voor deze activiteit tewerk te stellen.

2. Impulsgebiedenprogramma Vlaamse Regering

2.1. Algemeen

Het arrondissement Oostende maakt vanaf de start deel uit van het impulsprogramma. Impulsgebieden zijn streken in Vlaanderen die een relatieve achterstand in hun sociaal-economische ontwikkeling vertonen. Nadat men in Vlaanderen voor drie Europees erkende ontwikkelingsgebieden, namelijk Turnhout, Limburg en de Westhoek, een samenhangend reconversiebeleid had uitgewerkt, stelde het Vesoc in '89 vast dat er nog andere achtergestelde gebieden zijn. In opdracht van Gemeenschapsminister De Batselier bakende het Vesoc deze probleemgebieden af, steunend op de resultaten van een rapport van de SERV (december 1988). Er werden 8 impulsgebieden gekozen, namelijk de regio Brugge-Oostende, het Meetjesland, de regio St.-Niklaas-Dendermonde, de regio Heist-op-den-Berg, het Hageland, de Rupelstreek, Zuidoost-Vlaanderen en de Zennevallei.

De impulsgemeenten worden met naam genoemd (47 gemeenten, met ongeveer 800.000 inwoners) en de impulsprogramma's moeten vooral de inwoners van deze gemeenten ten goede komen.

De Vlaamse Executieve keurde op 20 februari 1991 de operationele programma's voor de impulsgebieden goed.

Het opleidings- en tewerkstellingsbeleid in de impulsgebieden moet maximaal aansluiten bij de gevraagde arbeidskwalificaties in de gebieden. De VDAB voert in opdracht van de Vlaamse Executieve het deel opleiding en tewerkstelling uit. Hiertoe kan de dienst beschikken over een bijzondere dotatie van 300 miljoen. Alle acties worden uitgevoerd volgens de regels vastgelegd in het besluit van 21 december 1988, betreffende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding in Vlaanderen.

Vooropgestelde krachtlijnen hierbij zijn :

1. Bemiddelingsactiviteiten voor vrije werkzoekenden intensifiëren in de impulsgebieden.
2. Doorschuifoperatie : onder hun kwalificatieniveau werkende krachten moeten kunnen doorgroeien naar jobs overeenkomstig hun capaciteiten, eventueel na bijscholing. Vrijgekomen arbeidsplaatsen worden ingevuld door laaggeschoolden. Een on-the-job-training onder de vorm van een individuele beroepsopleiding kan de integratie bespoedigen.
3. Bemiddelingsactiviteiten voor langdurig werklozen :
 - uitbreiden Weer-Werkteams
 - organisatie nieuwe Jobclubs
 - prospectie naar werkgevers toe
 - info- en oriëntatiesessies voor werkzoekenden.
4. Extra aandacht voor opleiding van laaggeschoolden, bijvoorbeeld :

- Nederlands voor anderstaligen
- opleiding Frans, Engels
- opleiding stukadoor, schilder, magazijnarbeider, lasser
- opleiding gezins- en bejaardenhulp.

2.2. Impulsgebied arrondissement Oostende

De impulsregio Oostende omhelst de gemeenten Middelkerke, Oostende, Bredene en De Haan. Er werd in een krediet voorzien van 35 miljoen frank voor regionale tewerkstellings- en opleidingsacties :

- a. Voor de goede uitvoering van het impulsprogramma werd een stafmedewerker aangeworven. Dit gebeurde in elk impulsgebied. Betrokkene staat in voor de opvolging en evaluatie van de opleidings- en tewerkstellingsprogramma's op administratief, budgettair, statistisch en kwalitatief gebied.
- b. Oprichting van een jobclub.

Hier worden werkzoekenden geholpen bij het opsporen van een geschikte job. Jobclub geeft hen — naast een training hoe het allemaal kan — de middelen om met een minimum aan financiële inspanningen aan een hoog ritme te solliciteren. Alle werkzoekenden kunnen op vrijwillige basis toetreden tot de jobclub.

Het doel van de jobclub is de werkzoekende te helpen de best mogelijke job te vinden in de kortst mogelijke tijd.

Hierbij volgen ze eerst een training in zoekgedrag en sollicitatievaardigheden. Deze training duurt 8 tot 10 halve dagen. Tijdens die periode leert men vacatures opsporen, curriculum vitae opstellen, sollicitatiebrieven schrijven, telefoon- en sollicitatiegesprekken voeren. Na de training gaan de leden, met de steun van de groep, daadwerkelijk op zoek naar een job. Deze groepsondersteuning moet een aansporing zijn om doeltreffend te werken. De leden verplichten zich ertoe per week 40 sollicitatieactiviteiten te ondernemen. Het nodige materiaal zoals briefpapier, postzegels, telefoon, kranten, schrijfmachines, wordt gratis ter beschikking gesteld. Objectief voor 1992 en 1993 : 200 cursisten.

- c. Uitbreiding Weer-Werk.

Taakbeschrijving en doelgroep :

Weer-Werk richt zich tot de langdurig werklozen : de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen die langer dan 1 jaar werkloos zijn en alle bestaansminimumtrekkers.

Weer-Werk heeft als doel die langdurig werklozen te begeleiden en te oriënteren naar duurzame tewerkstelling. Dit kan direct of indirect (via een opleiding of hulpverlening).

Uitgangspunt bij de Weer-Werkbegeleiding is de langdurig werkloze zelf. Weer-Werk biedt :

- een geïndividualiseerde aanpak : de werkloosheidsproblematiek ligt niet voor iedereen gelijk, begeleiding is maatwerk ;

- een permanente aanpak : de wederinschakeling van langdurig werklozen is zelden mogelijk via een éénmalig contact ; vaak is een langdurig proces van begeleiding vereist ;
- deelname aan Weer-Werk is vrijwillig : werkzoekenden worden geïnformeerd over deze nieuwe mogelijkheid.

Tegelijk gebeurt een voortdurend onderzoek naar de behoeften van de langdurig werklozen om hierop aansluitend een passend aanbod te scheppen wat opleiding en tewerkstelling betreft.

Naast het reeds bestaande VDAB-aanbod kan Weer-Werk :

- voor wat opleidingen betreft samenwerkingsakkoorden afsluiten met derden ;
- voor wat tewerkstelling betreft : gebruik maken van een speciaal voor de doelgroep voorzien circuit : de Weer-Werkgesco's als tussenstap naar tewerkstelling in het normaal economisch circuit.

Objectief voor '91, '92 en '93 : 250 personen begeleiden. Door het toevoegen van 1 consultant aan het Weer-Werkteam verhoogt de capaciteit met 1/5.

- d. Opleiding stukadoor :

Aan 70 procent van de door de VDAB ontvangen vacatures voor stukadoors is moeilijk te voldoen. De beroepsopleiding van de VDAB Oostende beschikt over een belangrijke expertise inzake opleidingen bouw en afwerking bouw.

Een bijkomende opleiding stukadoor past in het bestaande opleidingsaanbod en er zijn geen werkzoekenden met deze kwalificatie beschikbaar. Bovendien is het beroep toegankelijk voor lager geschoolden en hebben experimenten in Roeselare aangetoond dat het beroep ook toegankelijk is voor vrouwen. 1 opleidingssessie duurt ongeveer 6 maanden. Objectief voor '92 en '93 : 48 cursisten.

- e. Opleiding bediende :

De VDAB-beroepsopleiding beschikt over een belangrijke expertise inzake opleidingen bedienden, talen, bedrijfsadministratie en kantoorautomatisatie. De dienst heeft zich bij de werkgevers goed kunnen profileren door de regelmatige organisatie van opleidingen voor bedrijven en de opname van werkzoekende cursisten met een minimum studieniveau van hoger middelbaar onderwijs. Deze ingangsnormen beantwoorden ongetwijfeld aan de eisen van de arbeidsmarkt, maar toch zijn heel wat werkzoekenden met een diploma van minder dan hoger secundair technisch of algemeen vormend onderwijs eveneens op zoek naar een bediende-job. Vroegere vacatureanalyses hebben uitgewezen dat eveneens een weliswaar beperktere arbeidsmarkt bestaat voor lagere bedienden.

De capaciteitsverhoging door het toevoegen van

1 instructeur aan het opleidingscentrum tertiaire sector moet uitsluitend ten goede komen aan bedienden met lagere studieniveaus (lager middelbaar of hoger secundair beroeps). 1 opleidingscursus duurt 6 maanden. Objectief voor '91, '92 en '93 : 50 cursisten.

f. Opleiding schilder-behanger :

Uit contacten met de werkgevers uit de sector schilder-behanger blijkt er een groot tekort te bestaan aan polyvalente arbeiders. Deze vakspecialisten dienen de 3 vakdisciplines namelijk schilderen, behangen, vloerbekleding te beheersen. De ervaring met dergelijke opleidingen in andere VDAB-centra hebben bovendien aangegeven dat dergelijke opleidingen ook toegankelijk zijn voor vrouwelijke werkzoekenden. 1 opleidingssessie duurt 36 weken. Objectief voor '92 en '93 : 20 personen.

g. Opleiding Nederlands voor anderstaligen :

Motivering en doelgroep :

In de regio van het impulsgebied zijn er belangrijke concentraties anderstaligen onder de werkzoekenden. Het Nederlandsonkundig zijn is een ernstige handicap bij het zoeken naar een geschikte job en vormt meestal een onoverkomelijke drempel voor het volgen van een aangepaste opleiding. Deze opleiding dient tevens de ingangsdrempels naar de beroepsopleiding voor Nederlandkundige kandidaten te verlagen. Objectief : 130 cursisten.

h. Aanwerving bemiddelaar-prospecteur — Oostende :

Deze bemiddelaar-prospecteur moet aan actieve prospectie doen met als bedoeling de marktpenetratie van de VDAB, vooral wat de jobs voor laaggeschoolde vrouwen betreft, te verhogen. Deze aanwerving zal weldra gebeuren.

2.3. Resultaten impulsprogramma Oostende

a. Jobclubs

In de periode 1 januari 1992 tot 31 augustus 1992 werden 95 personen getraind en begeleid, waarvan 73 procent een betrekking vonden binnen de 2 maanden.

b. Uitbreiding Weer-Werk

De Weer-Werkactie startte in Oostende medio 1990. Tot juli 1992 werden 847 personen bereikt, waarvan 386 mannen en 461 vrouwen.

Inzake doorverwijzing zijn de resultaten de volgende :

— naar VDAB-opleiding :	93
— naar opleiding i.s.m. derden :	156
— naar individuele beroepsopleiding in een onderneming :	2
— naar andere opleidingen :	18
— naar Jobclub :	24
— Tewerkstelling :	323
— naar hulpverlening :	17

c. Opleidingen

	Start- datum	Cursisten aan gang	Cursisten beëindigd	Gereali- seerde uren in 1992
Stukadoor	4/92	8	1	3.720
Bediende	11/91	4	20	10.325
Schilder/ Behanger Nederlands voor an- derstaligen	nog niet gestart 6/92	22	1	1.124

3. Europees Sociaal Fonds

Het arrondissement Oostende is als een onderdeel van Vlaanderen opgenomen in de beleidsplannen voor 1993 van de Vlaamse Gemeenschap betreffende de bestrijding van de langdurige werkloosheid en van de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces. Deze plannen zijn bij de Europese Commissie ingediend in het kader van het Europees Sociaal Fonds. Op basis van deze plannen heeft de Europese Commissie een Communautair Bestek voor Vlaanderen voor de beide domeinen opgesteld.

Op basis hiervan zijn onderhandelingen in het kader van het partnerschap tussen de Europese Commissie en de Vlaamse Gemeenschap gestart om tot concrete operationele programma's te komen.

Wij voorzien dat voor de beide domeinen — langdurige werkloosheid en inschakeling van jongeren — en voor heel Vlaanderen er een bijstand vanuit de Europese Commissie zal komen ten belope van 1,5 miljard frank in 1993. De Europese Commissie maakt hier geen verdeling over de verschillende arrondissementen.

Voor wat betreft de impulsprogramma's moet ik verwijzen naar mijn collega, de heer Luc Van den Brande, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN
EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN
GEZIN

Vraag nr. 55
van 28 september 1992
van de heer L. STANDAERT

**Steunproject voor Volksrepubliek — Criteria voor toe-
wijzing aan V.Z. w. Monnikenheide**

Naar ik verneem trok de Ministerraad 25 miljoen frank uit voor het project Steun aan het revalidatiecentrum voor gehandicapte kinderen in de Liaoning-provincie, Volksrepubliek China, in uitvoering van een in december 1991 ondertekend bijzonder vergelijk met de Volksrepubliek.

Als Vlaming verheugt het mij dat het project werd toevertrouwd aan een Vlaamse v.z.w. Welke objectieve criteria werden aangewend om dit aan een Vlaamse v.z.w., en aan de v.z.w. Monnikenheide in het bijzonder, toe te wijzen ?

In dit verband had ik graag vernomen welke personen deel uitmaken of deel hebben uitgemaakt van de raad van beheer van die v.z.w. gedurende de laatste 10 jaar.

Antwoord

Indien het lid vragen om verduidelijking over beslissingen van de Ministerraad wenst te stellen, meen ik dat hij die vragen bij de nationaal bevoegde ministers dient in te leiden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

VOorzitter van de Vlaamse
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 34 van 31 juli 1992 van de heer W. VERREYCKEN

Vlaams cultureel centrum in Johannesburg — Subsidiëring

Luidens informatie in 't Pallieterke van 1 juli 1992 is in Johannesburg, Zuid-Afrika, het Missakcentrum actief. Het betreft hier een Vlaams cultureel centrum met een belangrijke uitstraling naar de meer dan 25.000 Vlamingen die in Zuid-Afrika leven. Het centrum is ook ingeschakeld in de werking van de Vlaams-Zuid-Afrikaanse Cultuurstichting, die trouwens een opgemerkte bijdrage leverde aan het colloquium Nederlands in de Wereld, voorgezeten door de heer L. Vanvelthoven, Voorzitter van de Vlaamse Raad.

Luidens dezelfde informatiebron zou dit zeer actieve Missakcentrum niet worden gesubsidieerd door de diensten van de Vlaamse Gemeenschap. Gezien de subsidiëring van meerdere andere Vlaamse culturele centra in het buitenland lijkt het mij aangewezen ook het Missakcentrum op te nemen in de lijst van te subsidiëren centra.

Overweegt de Minister een dergelijke subsidiëring ?

Ziet de Minister andere mogelijkheden om de toe te juichen werking van het Missakcentrum te ondersteunen, zoals het bezorgen van naslagwerken en Vlaamse lectuur ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Antwoord

Het cultureel akkoord dat België met Zuid-Afrika op 1 juli 1954 heeft gesloten, werd op 9 december 1977 opgeschort wegens het apartheidsregime. De Vlaamse Executieve heeft nog geen standpunt ingenomen over de eventuele heropstarting van het cultureel akkoord. De vooruitgang naar een volwaardige parlementaire democratie in Zuid-Afrika zal richtinggevend zijn voor een beslissing ter zake.

Het subsidiëren van het Missakcentrum is dus niet aan de orde. Het centrum heeft sinds zijn oprichting nog geen subsidie ontvangen van de Vlaamse overheid.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGHEDEN

Vraag nr. 233 van 26 juni 1992 van de heer M. CAPOEN

Fietspaden langs Westhoek-waterlopen — Beleid

Naar aanleiding van de Week van de Fiets van 4 tot 12 mei 1991 maakte de voorganger van de Minister, Johan Sauwens, bekend dat de Vlaamse Regering de komende vijf jaar langs de Vlaamse gewestwegen 1.028 km nieuwe fietspaden wil aanleggen. Daarmee gaat een bedrag van 1,25 miljard frank per jaar gepaard.

Veurne-Ambacht leent zich uitzonderlijk tot fietsverkeer en -toerisme, vooral dan langs de waterwegen (kanaal Nieuwpoort-Veurne, Lovaart, Ijzer en Ieperlee) die de charme van de streek uitmaken.

Deze tijd wordt de laatste hand gelegd aan het fietspad op de linkeroever van de Lovaart (op het zogezegde jaagpad tussen de vaart en de weiden) tussen de Kortewildebrug in Steenkerke en het centrum van Veurne (afstand circa 3 km, kostprijs circa 22 miljoen).

In de Westhoek zijn alle beleidskringen, onderwijsinstellingen, toeristische en vrijetijdsorganisaties het erover eens dat de aanleg van dat stukje fietspad geen eindpunt kan zijn, maar slechts de start van een volledige fietspadeninfrastructuur langs de genoemde waterwegen.

Tussen de Kortewildebrug en Fintele rest immers nog 12,3 km jaagpad dat nog niet voor fietsers is ontsloten. In april 1991 deelde de heer J. Sauwens mee dat het bestek voor dat resterende (grootste) gedeelte in opmaak was. Ik kan niet genoeg benadrukken dat de betreffende aanleg zowel uit het oogpunt van de verkeersveiligheid als omwille van het toeristisch belang een prachtzaak zou zijn, midden deze unieke omgeving zelfs een modelproject van die aard.

Daarnaast kan een gelijksoortig fietspad aangelegd worden op het jaagpad langs het kanaal Veurne-Nieuwpoort, meer bepaald tussen Wulpen en de Pelikaanbrug in Nieuwpoort. De aanleg van dat stukje zou

meebrengen dat het hele Bachten-de-Kupebekken met de fiets langs waterwegen (Nieuwpoort-Veurne-Lo-Fintele-Diksmuide-Nieuwpoort) kan bereden worden.

1. Wat zijn de algemene beleidsintenties van de Minister voor de aanleg van fietspaden in Vlaanderen ? Kan hij de intenties van zijn voorganger aanhouden ? Meer of minder ? In welke mate en waarom ?
2. Hoeveel bedraagt de investering voor de aanleg van een fietspad op het jaagpad tussen de Kortewildebrug in Steenkerke en Fintele ? Wanneer plant de Minister de realisatie van dat fietspad ?
3. Hoeveel bedraagt de investering voor de aanleg van een fietspad op het jaagpad tussen Wulpen en de Pelikaanbrug in Nieuwpoort ? Wanneer plant de Minister de realisatie ?

Antwoord

1. De aanleg van fietspaden zal in 1993 onverminderd worden voortgezet. De prioriteiten voor de aanleg van fietspaden worden vooral bepaald in functie van het woon- en schoolverkeer, namelijk in de omgeving met een hoge concentratie aan onderwijsinstellingen. De realisatie is mogelijk dankzij de bijkomende kredieten die mij voor 1993 voor het onderhoud en de uitrusting van de wegeninfrastructuur ter beschikking worden gesteld. Dit beleid zal ook na 1993 worden voortgezet mits de noodzakelijke middelen ook onverminderd worden doorgetrokken na 1993.
2. De aanleg van het jaagpad langs het Lokanaal en zijn uitrusting als fietspad tussen de Korte Wildebrug en de sluit in Fintele wordt geraamd op 48,5 miljoen frank. De realisatie van dit werk is slechts mogelijk wanneer de investeringsmiddelen op de sectie 81 substantieel worden opgetrokken.
3. De aanleg van het jaagpad langs het kanaal Nieuwpoort-Veurne tussen Wulpen en de Pelikaanbrug en zijn uitrusting als fietspad, wordt geraamd op 22 miljoen frank. De realisatie van dit werk is ook slechts mogelijk na een substantiële verhoging van de investeringsmiddelen op de sectie van de begroting.

Vraag nr. 273 van 6 augustus 1992 van de heer G. ANNEMANS

Veltmanshuis in Voeren — Procedure inzake toeristische wegwijzers

Destijds werd door de Vlaamse Voerenaars een procedure gestart bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht inzake de toeristische wegwijzers naar het Veltmanshuis in Voeren.

Hoever staat dit dossier en wat is de huidige toestand op het terrein ?

Antwoord

Inzake het bewegwijzeren van het Veltmanshuis in Voeren is tot op heden geen aanvraag ingediend bij de buitendienst Limburg van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Vraag nr. 283 van 1 september 1992 van de heer L. APPELTANS

Openbare werken — Bedragen voor wegeninfrastructuur

Welke bedragen werden voor openbare werken, post wegeninfrastructuur, jaarlijks uitgetrokken, enerzijds in de begrotingen van 1984 tot op het ogenblik van de overdracht van deze bevoegdheid aan de gewesten, en anderzijds in de werkelijke uitgaven zoals terug te vinden in de rekeningen ?

De cijfers omvatten ten eerste de totale bedragen voor het land en de verschillende regio's, ten tweede de bedragen opgedeeld per provincie. Deze vraag betreft uitsluitend de post wegeninfrastructuur.

Antwoord

Hieronder volgt een lijst van de bedragen die voor de post Wegeninfrastructuur werden uitgetrokken.

		Investeringen en Onderhoud											(in miljoenen)			
		Vastleggingen														
		1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	(toegekend)					
		Invest.	Onderh.	Invest.	Onderh.	Invest.	Onderh.	Invest.	Onderh.	Invest.	Onderh.	Invest.	Onderh.			
		(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)	(1)			
Vlaams Gewest																
Antwerpen	681	307	848	459	658	450	488	695	662	458	—	729	1.597	547		
West-Vlaanderen	779	541	1.320	442	1.002	415	362	967	535	552	—	513	921	391		
Oost-Vlaanderen	705	473	1.549	483	960	443	427	1.354	434	467	—	409	1.177	494		
Limburg	850	387	995	372	922	362	354	842	353	349	—	446	937	387		
Vlaams-Brabant	529	409	1.125	421	735	372	483	865	410	419	—	469	719	541		
Autosnelweg	947	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Ex. Intercom	760	257	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Totaal	5.251	2.374	5.837	2.177	4.277	2.042	2.114	4.723	2.394	2.245	3.460	4.712	5.351	2.360	5.557.5	2.450
Région Wallonne																
Brabant Wallon	555	211	450	164	230	158	235	423	145	—	—	—	—	—	—	
Hainaut	1.363	442	1.800	534	1.871	504	529	1.071	461	—	—	—	—	—	—	
Liège	2.286	489	2.568	535	1.548	481	607	3.106	645	—	—	—	—	—	—	
Luxembourg	1.004	396	3.167	357	1.482	363	444	780	427	—	—	—	—	—	—	
Namur	1.050	320	1.238	365	662	368	367	732	393	—	—	—	—	—	—	
Autoroutes	1.309	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ex. Intercom	3.737	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Totaal	11.324	1.858	9.223	1.955	5.793	1.874	2.182	6.112	2.071	—	—	—	—	—	—	
Aggl. Brux.	3.248	242	1.569	209	1.980	230	181	660	150	—	—	—	—	—	—	
Art. 533.03	1.960	—	—	—	1.249	—	1.382	—	1.315	—	571 ⁽¹⁾	—	1.020 ⁽¹⁾	—	—	
Diversen	1	482	2.317	868	7	666	73	1.328	85	30	—	14	119	8	—	
Algemeen totaal :	21.784	4.956	18.946	5.209	13.306	4.812	4.550	14.139	4.700	2.275	4.031	5.731	6.490	2.368	—	

* Vanaf 1989 hebben de cijfers enkel betrekking op het Vlaams Gewest.

(1) Onderhoud van Wegen en autosnelwegen, met inbegrip van de winterdienst.

Vraag nr. 284
van 1 september 1992
van de heer G. CARDOEN

Gewestwegen — Onderhoud

Het valt elke burger op dat het gewone onderhoud van de gewestwegen veel te wensen overlaat. Dat geldt zowel voor het gewone wegonderhoud, als voor het onderhoud van het groen en het aanbrengen van de wegmarkering.

Wat het Pajottenland en Vlaams-Brabant betreft zou ik graag vernemen wat de oorzaak hiervan precies is. Wat werd er in 1992 desbetreffend reeds uitgevoerd ?

Is het juist dat de Inspectie van Financiën de uitvoeringsdossiers blokkeert ? Betekent dit dat deze instantie zich boven de uitvoerende en verantwoordelijke macht, namelijk de Minister, stelt ?

Is de Minister er zich van bewust dat nalatige onderhoudswerken het landschap ontsieren en dat het uitblijven van de aangepast wegmarkering gevaar oplevert voor de verkeersveiligheid ?

Antwoord

Er is wel enige vertraging opgetreden in de afhandeling van bepaalde dossiers inzake wegmarkeringen en wegonderhoud binnen de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer.

De Inspectie van Financiën heeft inderdaad aan bepaalde dossiers bijzondere aandacht besteed.

Ik vestig er evenwel de aandacht op dat het tot de prerogatieven van deze instantie behoort de nodige controles uit te voeren en opmerkingen te maken met het oog op het afhandelen van de dossiers volgens de voor de schatkist meest gunstige procedure.

Wat Vlaams-Brabant betreft wachten er nog enkele dossiers inzake onderhoud en het uitvoeren van markeringen op de nodige vastlegging.

Ik kan het lid evenwel verzekeren dat deze vastleggingen eerstdaags zullen gebeuren.

Vraag nr. 286
van 2 september 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Verkeersveiligheid — Inspanningen van de overheid

De verkeersveiligheid is een punt dat door de Vlaamse Regering terecht als zeer belangrijk wordt beschouwd. Verkeersveiligheid heeft echter vele aspecten. Tot nu toe werd voornamelijk de burger geïnviseerd door het invoeren van allerlei beperkingen via strengere verkeersregels.

Diezelfde strengheid legt de overheid niet op aan zichzelf. De gebrekkige toestand en lay-out van de infrastructuur blijft bestaan en is oorzaak van veel ongevallen. Ook de signalisatie laat veel te wensen over. Vaak is zij onoverzichtelijk, veel te druk of zonder direct

aanwijsbare redenen geplaatst, vaak ook om het gewest toe te laten zijn verantwoordelijkheid te ontvluchten.

1. Is de Minister ook niet van oordeel dat als aan de burger strenge regels worden opgelegd om de veiligheid in het verkeer te waarborgen, ook de overheid eenzelfde inspanning zou moeten doen ? Welke acties heeft hij genomen en zal hij nemen op dit vlak ?
2. Is het niet aangewezen over een bepaalde periode alle verkeerssassen aan een veiligheidsanalyse te onderwerpen, de infrastructuren te verbeteren en de signalisatie te rationaliseren ?
3. Wat is het standpunt van de Minister ten aanzien van een globale actie ter herwaardering van de verkeersborden ? Is dit niet dringend noodzakelijk ?
4. Welke stappen zal de Minister zetten om te vermijden dat verkeersborden worden geplaatst, enkel en alleen opdat de verantwoordelijkheid inzake een degelijk onderhoud, het herstellen en vernieuwen van de wegeninfrastructuur zou kunnen worden ontvlucht ? Kan hierop geen minimum termijn worden gesteld ?

Antwoord

1. Het gedrag van de burger in het verkeer is niet alleen een kwestie van het opleggen van strenge regels, maar ook een kwestie van opvoeding van de weggebruiker. Het komt er immers op aan zijn eigen veiligheid evenals de veiligheid van zijn medeburgers te verzekeren.

De overheid doet de nodige inspanningen in functie van de financiële mogelijkheden en rekening houdend met de prioriteiten tussen de verschillende doelstellingen.

Initiatieven werden door mij genomen om binnen het Vlaamse Gewest de kredieten voor wegen te verhogen en speciaal in verband met de verkeersveiligheid. Aldus is voor 1993 in een verhoging met 2 miljard frank voorzien in het Vlaams Infrastructuurfonds.

2. Een systematische aanpak van alle verkeerssassen qua veiligheidsanalyse lijkt me op korte termijn niet haalbaar en ook niet nodig. De administratie heeft trouwens voldoende overleg met andere instanties (rijkswacht, politie enzovoort), wat toelaat de onveilige zones voldoende te kennen. Hiervoor worden, zo mogelijk en nodig, de nodige voorstellen tot verbetering van de infrastructuur en/of signalisatie ontwikkeld.
3. Een globale actie ter herwaardering van de verkeersborden lijkt me inderdaad noodzakelijk vooraleer de weggebruikers erop te wijzen de signalisatie beter te eerbiedigen.
4. De verkeersborden worden geplaatst in overeenstemming met de wegcode en de code wegbeheerder. Dit is geen kwestie van ontvluchten van de verantwoordelijkheid, integendeel, de wegbeheerder zou tekortschieten qua verantwoordelijkheid mocht hij nalaten de nodige wettelijk bepaalde signalisatie aan te brengen. Ingeval het gaat om signa-

lisatie van hindernissen of gevaarssituaties die in een latere fase moeten worden verholpen, kan hierop geen minimum termijn geplaatst worden, aangezien deze afhankelijk is van de ter beschikking gestelde kredieten.

H. WECKX

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 71
van 4 september 1992
van de heer L. BARBE

Zogenaamde lichte-muziekvormen — Beleid

Het jarenlang gemaakte onderscheid tussen de zogenaamde ernstige en lichte muziek wordt hoe langer hoe meer in twijfel getrokken. Lichte muziek als volksmuziek, jazz en popmuziek worden volgens eigen criteria beoordeeld en kunnen ook als kunstmuziek bestempeld worden. Zo zijn er op Radio 3 al ruime tijd programma's met jazz en volksmuziek, en recenter ook de popmuziek.

Een andere ontwikkeling van de laatste jaren, ook in Vlaanderen, is het feit dat er meer en meer muziek wordt gecomponeerd die je niet onder de noemer klassiek, pop of jazz kan vatten, iets wat elke cultuurminnaar zeker ook moet boeien. Het lijkt me logisch dat de overheid in haar cultuur- en onderwijsbeleid met deze ontwikkelingen rekening houdt. Het kan natuurlijk niet de bedoeling zijn om een deel van de huidige middelen die naar de zogenaamde ernstige muziek gaan, af te nemen en dat dan te besteden aan bijvoorbeeld jazz. Het lijkt me wel een opdracht voor een actueel cultuur- en onderwijsbeleid om in te spelen op deze evoluties en in de nodige middelen te voorzien zodat ook deze kunstvormen zich kunnen ontwikkelen. Ik denk onder meer aan het aanleren van typische instrumenten uit bijvoorbeeld volksmuziek of jazz in de muziekscholen of het subsidiëren van bepaalde zomercursussen. In verschillende buurlanden zijn hierom al initiatieven door de overheid ontwikkeld.

1. Welk beleid voert de Minister ten aanzien van muziekvormen als jazz, volksmuziek en pop ?
2. Welke bedragen worden hiervoor jaarlijks uitgetrokken ?
3. Aan welke Vlaamse muziekscholen, onderwijsinstellingen en dergelijke kan men jazz, volksmuziek of pop studeren ? Worden hier in de toekomst meer mogelijkheden gepland ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Er wordt bij de beleidsvoering inzake muziek wel degelijk rekening gehouden met de evolutie zoals door

het lid geschetst. Om budgettaire redenen is het evenwel nog niet mogelijk aan deze evolutie ten volle concrete uitdrukking te geven.

Er is in geen afzonderlijke kredieten voor de subsidiëring van respectievelijk jazz, volksmuziek of popmuziek voorzien. Nochtans zijn er verschillende subsidie-mogelijkheden :

1. In de sector muziek, letteren en podiumkunsten zijn er subsidiemogelijkheden wanneer de uitvoerders professionele musici zijn.

Zo worden subsidies voor uitvoeringen van jazzmuziek sinds jaren aangerekend op sectie 41, basisallocatie 33.27.41 van de administratieve begroting (toelagen ter bevordering van internationale en Vlaamse hedendaagse muziek). Budgettaire beperkingen leiden er weliswaar toe dat slechts de subsidieaanvragen voor concerten met Vlaamse jazzsembles die hoofdzakelijk hedendaagse Vlaamse jazzmuziek brengen, kunnen worden ingewilligd. In zoverre aan de voorwaarden is voldaan, werden en worden er betekenisvolle toelagen uitgekeerd aan manifestaties inzake jazzmuziek. Zo ontvangt het Europ Jazz Contest traditioneel een toelage van 150.000 frank.

Uitvoeringen van popmuziek zouden in principe met kredieten van dezelfde basisallocatie kunnen gesubsidieerd worden, ware het niet dat voormeld krediet (10,0 mio frank) al niet volstaat om de projecten inzake "ernstige" hedendaagse muziek en jazzmuziek billijk te subsidiëren. Daarnaast is het in de regel zo dat manifestaties inzake popmuziek een batig saldo vertonen en in een aantal gevallen zelfs uiterst winstgevend zijn. Er werden contacten gelegd met de sector van de popmuziek, om tot een gecoördineerd beleid te komen.

Subsidies voor de uitvoering van volksmuziek kunnen in principe aangerekend worden op de basisallocatie 33.30.41 (toelagen ter bevordering van de oude muziek op historisch verantwoorde wijze gebracht). De beschikbare kredieten zijn evenwel zo laag (3,0 mio frank) dat zij noodgedwongen uitsluitend ten goede komen aan de sector van de niet volkse oude muziek. Bovendien wordt de volksmuziek in de regel door amateurs gebracht, terwijl Vlaanderen over pioniers beschikt inzake de vertolking van de "ernstige" oude muziek. Mede gelet op hun internationale bekendheid is de Vlaamse Gemeenschap hen erkentelijkheid en steun verplicht.

2. In het kader van het volksontwikkelingswerk worden, zonder onderscheid naar soort, muzikale gezelschappen (instrumentale, vocaal-instrumentale en vocale) erkend en opgenomen in een brochure Culturele Manifestaties.

Voor die gezelschappen kan, middels contracten, bij optredens een financiële participatie verleend worden aan socio-culturele organisaties in toepassing van het vigerende reglement.

In het kader van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de amateuristische kunstbeoefening zou een landelijke of regionale vereniging die zich met be-

doelde muziekgenres inlaat, erkenning en subsidiëring kunnen krijgen, als zij beantwoordt aan de decretale voorwaarden.

Aan verschillende Vlaamse muziekonderwijsinstellingen wordt concreet ingespeeld op bedoelde evolutie. Zo kan er bijvoorbeeld vermeld worden dat het in ons muziekonderwijs mogelijk is een accordeonopleiding te genieten. Zeker de jazz wordt in het onderwijs niet vergeten. Aan de hogere muziekonderwijsinstellingen werken eigen jazzbands.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 49
van 2 september 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Begroting — Terugvordering onterechte boeking op federale begroting

In het 149ste boek van het Rekenhof wordt vanaf bladzijde 239 verwezen naar een onterechte boeking op de federale begroting van 267.733.624 frank. Volgens het Rekenhof zou dit bedrag, afkomstig van een aandelenverkoop waarvan de oorspronkelijke aankoop gefinancierd werd door de gewesten, opnieuw moeten worden verdeeld tussen de gewesten. Het Vlaamse Gewest zou van dit bedrag 10 procent moeten ontvangen, wat sinds de verkoopdatum van september 1986, zeker ook al een behoorlijke interest kan waarborgen.

Graag vernam ik van de Minister of zij dit bedrag al terugvorderde van de federale Regering en in hoeverre zij een interestberekening toevoegde.

Indien dit bedrag reeds zou zijn overgemaakt, dan ken- de ik graag de begrotingspost van de Executieve waar- op het werd geboekt.

Antwoord

In 1977 nam de Nationale Investeringsmaatschappij deel aan een kapitaalverhoging van een privé-onderneming voor een bedrag van 200.000.000 frank.

Deze uitgave werd aangerekend in de drie gewestelijke begrotingen. 19 procent ervan kwam ten laste van de gewestelijke begroting Vlaanderen.

De bewuste aandelen werden in 1978 overgedragen aan een andere onderneming. In ruil hiervoor ontving de NIM 54.375 aandelen in de overnemende vennootschap en een bedrag in speciën. Dit bedrag werd, evenals de door de nieuwe aandelen opgeleverde dividenden, in ontvangst geboekt op de gewestelijke begrotingen.

De 54.375 nieuwe aandelen werden in 1986 voor 276.733.624 frank verkocht. Het ontvangen bedrag werd evenwel nooit onder de gewesten verdeeld.

De redenen waarom dit niet gebeurde zijn niet duidelijk. De oorspronkelijke financiering gebeurde immers ten laste van de gewesten en de eruit voortspruitende ontvangsten werden in het verleden steeds onder de gewesten verdeeld.

Na toepassing van de verdeelsleutel zou 19 procent van de verkoopsom, zijnde 52.579.389 frank, ten goede moeten komen van het Vlaamse Gewest.

De nodige stappen werden dan ook gezet bij de Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie en Economische Zaken om de rechten van het Vlaamse Gewest in deze zaak te vrijwaren.

Vraag nr. 51
van 3 september 1992
van de heer J. VALKENIERS

Gezondheidsinstellingen — Subsidie-aanvragen voor nieuwbouw

Graag vernam ik hoeveel subsidie-aanvragen voor nieuwbouw reeds op dit ogenblik werden ingediend voor nieuw geplande gezondheidsinstellingen.

In hoeveel gevallen werd een positief antwoord gegeven ? In hoeveel gevallen een negatief ? Hoeveel aanvragen worden nog in beraad gehouden ?

Mag ik vragen mij deze gegevens te willen bezorgen per regio ?

Antwoord

Ik verwijs naar mijn antwoord op vraag nummer 39 van 8 juli 1992 van het lid (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 11 van 7 september 1992, blz. 504). Dezelfde gegevens werden in deze vraag in meer algemene termen gevraagd. In mijn antwoord heb ik enkel het aantal aanvragen vermeld die betrekking hebben op subsidie-aanvragen voor nieuwbouw. Aangezien er in de tussenperiode geen nieuwe aanvragen werden ingediend is mijn antwoord op vraag nummer 39 nog actueel. Volledigheidshalve herhaal ik deze gegevens.

Binnen de gezondheidssector is de oprichting en de eventuele subsidiëring van nieuwe instellingen gebonden aan een programmatie en afhankelijk van de budgettaire mogelijkheden. Dit heeft tot gevolg dat nieuwe instellingen slechts in beperkte mate opgericht kunnen worden.

Ingevolge de reconversie binnen de psychiatrische sector en de introductie van een nieuw type instelling met specifieke normen, namelijk het psychiatrisch verzorgingstehuis, worden op dit ogenblik vooral aanvragen voor subsidiëring van die instellingen ingediend. Het volgend aantal aanvragen werden ingediend.

Regio	Aantal aanvragen	Positief	Negatief	In beraad
Antwerpen	4	1	—	3
Brabant	2	—	—	2
Limburg	1	—	—	1
Oost-Vlaanderen	4	—	—	4
West-Vlaanderen	3	1	—	2
Totaal	14	2	—	12

Wat de plaatsen voor beschut wonen betreft is in geen subsidie van de Vlaamse Gemeenschap voorzien.

Het volgend aantal aanvragen voor nieuwe centra voor geestelijke gezondheidszorg werden ingediend. Gelet op de beperkte budgettaire ruimte zal hieraan geen gunstig gevolg gegeven worden in de nabije toekomst en worden deze vragen in beraad gehouden.

Regio	Aantal aanvragen
Antwerpen	1
Brabant	2
Limburg	1
Oost-Vlaanderen	1
West-Vlaanderen	2
Totaal	7

Inzake de algemene ziekenhuizen zijn er in het kader van de fusie van bestaande algemene ziekenhuizen eveneens enkele aanvragen ingediend voor de nieuwbouw van nieuwe ziekenhuizen. Deze kunnen eventueel eveneens als een nieuwe gezondheidsinstelling beschouwd worden. Op dit ogenblik zijn er in totaal 7 aanvragen ingediend voor de bouw van nieuwe ziekenhuizen. Die aanvragen betreffen projecten die nog niet in uitvoering zijn. Hiervan bevinden er zich 4 in de provincie Limburg. Drie zijn positief behandeld en één is in beraad. Eén bevindt zich in de provincie West-Vlaanderen en is nog in beraad.

Regio	Aantal aanvragen	Positief	Negatief	In beraad
Antwerpen	1	1	—	—
Brabant	—	—	—	—
Limburg	4	3	—	1
Oost-Vlaanderen	—	—	—	—
West-Vlaanderen	2	1	—	1
Totaal	7	5	—	2

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 74,5)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 41 van 11 september 1992 van de heer F. GHESQUIERE

Visserijscheepswerven — Beleidsopties

Het is algemeen geweten dat de Vlaamse scheepswerven niet kunnen concurreren op internationaal vlak omdat de subsidiëring (scheepskrediet) naar de reders gaat en niet rechtstreeks de werven ten goede komt. De Oostendse scheepswerven zijn ten dode opgeschreven en indien de Nederlanders verder werven overnemen in het Brugse dreigt de hele visserijscheepsbouw voor Vlaanderen verloren te gaan.

De Vlaamse Executieve had een decreet beloofd om de werven te ondersteunen. Eerst moest het standpunt van de Europese Commissie worden afgewacht, alsook het advies van de Raad van State en van de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen.

Mag ik van de Minister vernemen wat de beleidsopties nu zijn ?

Vraag nr. 42 van 18 september 1992 van de heer M. CAPOEN

Arrondissement Oostende — Impulsen ter bevordering van bedrijfsleven en tewerkstelling

Het zal de Minister bekend zijn dat het arrondissement Oostende het zowel op sociaal, industrieel als infrastructuurvlak aanzienlijk minder goed stelt dan het gemiddelde andere Vlaamse en Waalse arrondissement.

In België trad een belangrijke economische recessie in vanaf 1974, durend tot 1983, toen de laagste tewerkstelling na 1974 werd genoteerd. Verontrustend was vooral de terugval in het arrondissement Oostende : in de periode 1974-1983 was die terugval dubbel zo groot als in West-Vlaanderen en Vlaanderen.

Na 1983 steeg het totaal aantal werknemers in alle Vlaamse provincies, in Wallonië pas vanaf 1986. In het

arrondissement Oostende bleef de herneming na 1983 evenwel zeer bescheiden. Voor de hele periode 1974-1991 haalt het arrondissement Oostende amper een aangroei van 600 personen of 2 procent tegenover gemiddeld 12 procent in Vlaanderen en 13 procent in West-Vlaanderen. In de overige Westvlaamse arrondissementen was die aangroei minstens 9 procent (arrondissement Kortrijk), gaande tot zelfs 30 procent (arrondissement Diksmuide, Tielt en Veurne).

Het arrondissement Oostende heeft dus zeer duidelijk nood aan ondersteunende maatregelen op diverse vlakken. Boven Oostende hangt bovendien het spook van de Kanaaltunnel dat momenteel veeleer negatieve dan positieve invloed op het bedrijfsleven schijnt uit te oefenen.

Impulsen zijn niet alleen noodzakelijk voor het bedrijfsleven, maar ook voor de ontwikkeling van de infrastructuur, meer bepaald de zeehaven, de luchthaven, en de wegen. Heel concrete voorbeelden zijn onder meer de verbinding Kennedyverkeersplein-De Bolle, de renovatie van de haven en de toeristische ontwikkeling.

1. Kan de Minister mij meedelen welke initiatieven hij zal nemen opdat het arrondissement Oostende zou worden opgenomen in algemene Belgische of Europese economische impulsprogramma's ter bevordering van het bedrijfsleven en de tewerkstelling? Welke programma's zijn dat concreet? Wat zou het volume van de steun kunnen zijn?
2. Welke programma's lopen er thans voor het arrondissement Oostende ter stimulering van de tewerkstelling?
3. Kan de Minister andere mogelijkheden, ideeën of projecten aanstippen die tot de ontwikkeling van het arrondissement Oostende kunnen bijdragen?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 291
van 8 september 1992
van de heer J. DE MEYER

Arrondissement Sint-Niklaas — Verkeersongevallen

Werken aan meer verkeersveiligheid blijft een prioritaire opdracht voor de overheid.

Kan de Minister mij een lijst bezorgen van de meest onveilige plaatsen (de zogenaamde zwarte punten) in het Waasland (arrondissement Sint-Niklaas)? Gelieve zo mogelijk ook een tabel toe te voegen met de evolutie van het aantal ongevallen op die plaatsen in de loop van de jongste jaren.

Vraag nr. 292
van 8 september 1992
van de heer J. DE MEYER

Expresweg N 49 — Omvorming tot autosnelweg van het deel Antwerpen-Zelzate

De principiële beslissing om de expresweg N 49 tussen Antwerpen en Zelzate om te vormen tot autosnelweg, is reeds geruime tijd geleden genomen. Deze werken overstijgen duidelijk de regionale belang. De realisatie van dit project is echter mede belangrijk in het kader van de ontwikkelingen op de Linkeroever en het Waasland. Het huidige tempo van kredietverlening moet worden verhoogd vooral wegens de huidige verkeers- onveiligheid.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. In welke gemeenten en op welke plaatsen zullen bruggen, tunnels, verkeersknooppunten, parkeerstroken, enzovoort worden aangebracht?
2. Wanneer zullen welke aanbestedingen plaatshebben?
3. Op hoeveel worden de kosten geraamd?
4. Welke zijn de vermoedelijke begin- en einddatums van de onderscheiden werken?

Vraag nr. 294
van 11 september 1992
van de heer J. PEETERS

Herentals — Project leefbare doortocht

Begin 1992 tijdens een werkbezoek aan de gemeente Herentals, beloofde de heer J. Sauwens, de voorganger van de Minister, subsidies voor de geplande herinrichting van het Herentalse stadscentrum, project leefbare doortocht, op voorwaarde dat het volledige dossier nog voor de vakantieperiode van 1992 werd ingediend bij de bevoegde diensten.

Dat is gebeurd. Er blijken nu evenwel geen begrotingskredieten voor dit project te zijn uitgetrokken.

Zijn er subsidies voor dit project uitgetrokken in de begroting 1993?

Wanneer krijgt het Herentals gemeentebestuur daarover uitsluitel?

Vraag nr. 295
van 11 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Montgomerydok in Oostende — Opruimen brokstukken

De jongste twee jaar is een firma bezig geweest met het versterken van de kaaimuren van het Montgomerydok (Visserskaai) in Oostende en met het inspuiten van beton.

De firma is evenwel vertrokken zonder het afval van de werken op te ruimen. Betonnen brokstukken komen bij laag water droog te liggen.

Na aanmaning van de jachtclubs werd een papierslag geleverd tussen het departement Openbare Werken, het Bloso en de beheerders van het Ponton.

Mag ik van de Minister vernemen of de toestand op tegensprekelijke wijze werd vastgesteld en of alle euvel werd of wordt verholpen ?

Vraag nr. 296
van 11 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Havenplan Oostende — Onteigeningen

Naar verluidt gaf de bevoegde Vlaamse Havencommissie groen licht voor de realisatie van het Masterplan van de Oostendse haven. De noodzaak van een zeesluis wordt niet afgewezen.

In een streek met op één arrondissement na de grootste werkloosheidsgraad is een renovatie van de achterhavens met bijgaande industrialisatie een voor de toekomst gunstige maatregel.

Vijf redenen moeten de realisatie van de zeesluis verantwoorden :

- De huidige Demeysluis is ontoereikend. De schepen die erdoor kunnen zijn te klein.
- De kosten-batenanalyse is positief.
- De ro-ro-trafiek zal stijgen en er zal meer plaats zijn door het dempen van de oude dokken (gemakkelijke goederenoverslag in plaats van getijhaven).
- De zeesluis maakt het mogelijk om de huidige industrieën te handhaven en te ontplooiën en om nieuwe fabrieken aan te trekken.
- Het scheepvaartvervoer over het kanaal met Brugge en Nieuwpoort (Duinkerke) krijgt nieuwe perspectieven.

Voor er wordt begonnen zullen een 60-tal gezinnen van de Bredenseseestegweg langs het kanaal Oostende-Brugge moeten worden onteigend. Het is wenselijk dat deze mensen tijdig worden ingelicht.

Werden daartoe in de begroting 1992 of 1993 kredieten ingeschreven ?

Vraag nr. 297
van 11 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Vuurtoren Oostende — Toeristische trekpleister

De vuurtorens aan onze kust zijn nog steeds een onmisbare hulp voor het maritiem verkeer. Tevens drukt een dergelijk kunstwerk de verbondenheid met de zee uit en vormt het een symbool bij uitstek van de havenactiviteit, zowel voor de zeevarenden als voor de personen aan wal.

Waarom kan de vuurtoren niet ook een attractieve rol spelen en bijvoorbeeld een toeristische trekpleister worden ?

Zijn er bezwaren om de vuurtoren van Oostende te laten bewerken met kleuren door een (kunst)schilder ? Laat het (internationale) scheepvaartreglement dit toe ?

Kan er worden overwogen om op bepaalde dagen, bijvoorbeeld onder begeleiding van gidsen van de stad Oostende, de vuurtoren te laten bezichtigen door belangstellenden ?

Vraag nr. 298
van 11 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Verkeersveiligheid — Vanrails

Langs Vlaamse autowegen bevinden zich momenteel 3 soorten vanrails :

- de gebogen betonnen boordjes ;
- de metalen vanrails ;
- de betonnen stootbanden (New-Jerseys).

Deze en andere beveiligingsmethoden kunnen bijdragen tot een beperking van het nog steeds stijgend aantal verkeersslachtoffers op onze wegen.

1. Zijn er technische eisen waaraan deze stootbanden moeten voldoen ? Welke ?
2. Worden ze systematisch geplaatst ? Waar ?
3. Over hoeveel kilometer stootbanden beschikt Vlaanderen, eventueel per type ?
4. Hoeveel bij komende kilometers worden er jaarlijks gepland, eventueel per type ?
5. Wat is per type de gemiddelde levensduur ?
6. Wat is per type de kostprijs per kilometer geleverd en geplaatst ? Hoeveel kost eventueel het onderhoud ?

Vraag nr. 299
van 14 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Fietspaden in West-Vlaanderen — Aanleg in 1992

Mag ik van de Minister vernemen hoeveel kredieten werden uitgetrokken op de begroting 1992 voor de aanleg van fietspaden in de provincie West-Vlaanderen ?

Welke projecten of plaatsen werden uitgekozen ?

Vraag nr. 300
van 14 september 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Inspectie van de bruggen — Conclusies en maatregelen

Naar aanleiding van de instorting van de brug van

Melle in het voorjaar werd beslist een grondig onderzoek te doen van gelijksoortige kunstwerken.

Mag ik van de Minister vernemen of de resultaten al gekend zijn en welke conclusies worden getrokken voor de bruggen in West-Vlaanderen ?

Is het juist dat er bij de aanleg radioactief materiaal werd gebruikt ? Welke voorzorgsmaatregelen werden er genomen ? Welke bruggen zijn aan versteviging toe ?

**Vraag nr. 302
van 18 september 1992
van de heer M. CAPOEN**

Autosnelweg A 18 — Doortrekking tot Franse grens

De Westkust mocht zich op 1 juli jongstleden verheugen in de openstelling van het A 18-vak van de Toekomstlaan in Wulpen tot de Ieperssteenweg in Veurne.

De openstelling komt voorlopig echter enkel aan lokale belangen tegemoet : er is één afrit meer voor het toeristisch verkeer, maar het betekent vooral een ontlasting van voorheen drukke gewestwegen (Brugsesteenweg en Albert 1-laan in Veurne).

De A 18, als onderdeel van de Europese E 40-as, zal pas volledig haar regionaal en internationaal doel bereiken indien de snelweg aansluit op de Franse Roccade du Littoral.

De Fransen zijn vastbesloten om die Roccade op 15 juni 1993 te openen. De Vlaamse Gemeenschap kan tegen die datum onmogelijk klaar zijn met de resterende acht A 18-kilometer die nog moet worden aangelegd. Vandaar dat het doorgaand verkeer op de Roccade, richting Vlaanderen, zal worden afgeleid naar Ghyselde om dan via het Duinkerkekanaal naar Veurne te rijden.

Die toename van verkeer zal ongetwijfeld de leefbaarheid en de veiligheid van de dorpskom van Adinkerke in het gedrang brengen. Het staat vast dat die toename reëel zal zijn : de Roccade zal aansluiting bieden met de Kanaaltunnel en ook met de A 25 (Rijsel-Duinkerke).

In alle openheid deelde de Minister op 1 juli te Veurne mee dat er niet voldoende budgettaire perspectieven zijn om het sluitstuk van de A 18 (Veurne-Franse grens) zonder uitstel verder aan te leggen. De Westkust is enkel zeker van 200 miljoen voor het stuk Ieperssteenweg-Bergenvaart. Voor de rest ontbreekt circa 1 miljard.

1. Zal de Minister absolute prioriteit nastreven voor de afwerking van de A 18 tot de Franse grens ?
2. Welke timing stelt de Minister voorop voor de afwerking ?

3. Hoe zal de Minister de achterstand in de werken verantwoorden ten overstaan van de Franse autoriteiten ?
4. Welke maatregelen stelt hij in het vooruitzicht om de veiligheid en de leefbaarheid van Adinkerke vanaf 15 juni 1993 te waarborgen ?

**Vraag nr. 303
van 18 september 1992
van de heer M. CAPOEN**

Arrondissement Oostende — Infrastructuur- en verkeerswerken

Het zal de Minister bekend zijn dat het arrondissement Oostende het zowel op sociaal, industrieel als infrastructuur vlak aanzienlijk minder goed stelt dan het gemiddelde andere Vlaamse en Waalse arrondissement.

In België trad een belangrijke economische recessie in vanaf 1974, durend tot 1983, toen de laagste tewerkstelling na 1974 werd genoteerd. Verontrustend was vooral de terugval in het arrondissement Oostende : in de periode 1974-1983 was die terugval dubbel zo groot als in West-Vlaanderen en Vlaanderen.

Na 1983 steeg het totaal aantal werknemers in alle Vlaamse provincies, in Wallonië pas vanaf 1986. In het arrondissement Oostende bleef de herneming na 1983 evenwel zeer bescheiden. Voor de hele periode 1974-1991 haalt het arrondissement Oostende amper een aangroei van 600 personen of 2 procent tegenover gemiddeld 12 procent in Vlaanderen en 13 procent in West-Vlaanderen. In de overige Westvlaamse arrondissementen was die aangroei minstens 9 procent (arrondissement Kortrijk), gaande tot zelfs 30 procent (arrondissement Diksmuide, Tielt en Veurne).

Het arrondissement Oostende heeft dus zeer duidelijk nood aan ondersteunende maatregelen op diverse vlakken. Boven Oostende hangt bovendien het spook van de Kanaaltunnel dat momenteel veeleer negatieve dan positieve invloed op het bedrijfsleven schijnt uit te oefenen.

Impulsen zijn niet alleen noodzakelijk voor het bedrijfsleven, maar ook voor het bedrijfsleven, maar ook voor de ontwikkeling van de infrastructuur, meer bepaald de zeehaven, de luchthaven en de wegen. Heel concrete voorbeelden zijn onder meer de verbinding Kennedyverkeersplein-De Bolle, de renovatie van de haven en de toeristische ontwikkeling.

1. Kan de Minister mij meedelen welke infrastructuurwerken op het getouw staan voor de verdere ontwikkeling van het arrondissement Oostende ? Ik denk in het bijzonder aan de zee- en luchthaven.
2. Wat is de stand van zaken van de verbinding Kennedyverkeersplein-De Bolle, uiteindelijk toch één van de meest noodzakelijke verkeersinvesteringen waar Oostende al jarenlang op wacht ?

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 75
van 10 september 1992
van de heer H. MARSOUL

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Archiefbeleid

Krachtens artikel 132 van de nieuwe gemeentewet moeten de burgemeester en schepenen zorg dragen voor de gemeentearchieven en dit — krachtens de archiefwet — onder toezicht van de algemene rijksarchivaris of zijn gemachtigde.

De meeste gemeenten dragen echter onvoldoende zorg voor hun archieven : er is in veel gemeenten geen geschikte bewaarruimte, wat beschadiging of zelfs vernietiging van archiefbescheiden meebrengt, en geen of onvoldoende ordening met als gevolg tijdverlies bij het opzoeken van bescheiden.

1. Kan de Vlaamse Regering samen met het Algemeen Rijksarchief concrete maatregelen nemen om deze toestand te verbeteren ?
2. Kunnen de gemeenten niet verplicht worden om een geschikte archiefruimte in te richten en kunnen ze hiervoor geen toelagen krijgen, voor de bouw en de inrichting bijvoorbeeld uit het Investeringsfonds.
3. Kunnen de gemeenten niet verplicht worden om, alleen of in intercommunaal verband, een archivaris in dienst te nemen ?

Vraag nr. 76
van 18 september 1992
van de heer A. DENYS

BRTN — Personeelsbestand

Graag verkreeg ik van de Minister volgende gegevens in verband met het personeelsbestand van de BRTN op 1 september 1992 :

1. het aantal vast- of statutair benoemden, uitgesplitst volgens de verschillende niveaus en opgedeeld volgens de verschillende mogelijkheden qua arbeidsduur (voltijds, halftijds, enzovoort) ;
2. het aantal contractuele personeelsleden, uitgesplitst volgens de aard van de overeenkomst die met de betrokkenen werd afgesloten, namelijk :
 - op basis van aanneming ;
 - op basis van een dienstenovereenkomst ;
 - op basis van een arbeidsovereenkomst met beperkte duur ;
3. het aantal personen dat voor de BRTN regelmatig prestaties levert zonder tot het personeelsbestand te behoren maar dat diensten verleent uit hoofde van een facilitair bedrijf.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 72
van 7 september 1992
van de heer X. BUISSERET

Luchthaven van Deurne — Schrapping investeringen en officiële benoeming commandant

Wanneer zal de huidige dienstdoende commandant van de luchthaven van Deurne officieel worden benoemd, zodat hij de nodige beslissingen kan nemen voor de goede werking van de luchthaven van Deurne ?

Waarom werd het bedrag van 12 miljoen, uitgetrokken voor de vernieuwing van de approach-verlichting van de landingsbaan van Deurne, geschrapt uit de investeringsbegroting 1992 ? Ook voor 1993 is dit bedrag niet ingeschreven. De verlichting is totaal verouderd en voldoet niet meer aan de normen qua veiligheid.

In welke mate werd er overleg gepleegd met de luchthavendirectie van Deurne ?

Kan de Minister mij meedelen hoe hij de verdere uitbouw van de luchthaven van Deurne ziet, onder meer inzake de verplaatsing van de startbaan, de tunnel onder de Krijgsbaan enzovoort ?

Vraag nr. 73
van 10 september 1992
van mevrouw M. AELVOET

Vervoers- en infrastructuurbeleid — Bevoordelen van openbaar en gemeenschappelijk vervoer

Het Vlaamse regeerakkoord stelt dat het vervoers- en infrastructuurbeleid moet worden afgestemd op meer veiligheid en minder verkeersoverlast. Hierin past een milieuvriendelijk en energiezuinig vervoerssysteem dat voordelen geeft aan het openbaar en aan bepaalde vormen van gemeenschappelijk vervoer.

Als doelstelling evalueren de ecologen dit positief. Als men echter nagaat in welke mate dit concreet wordt verwezenlijkt, rijzen er vragen.

De aanpassingswerken tussen Leuven en Everberg hebben het Vlaamse Gewest 55 miljoen frank gekost, maar lossen niets op. Agalev had dit trouwens voorspeld. De file begint nu in Everberg. De nieuwe rijstrook heeft ook geen eigen verkeersfunctie gekregen.

In dit verband wil ik aan de Minister de volgende vragen stellen.

1. Hoe verantwoordt de Minister die ingreep ten opzichte van het Vlaamse verkeersbeleid ?
2. Waarom wordt de nieuwe strook niet gebruikt als voorrangsstrook voor bijvoorbeeld de snelbus Maaseik-Brussel, een lijndienst die automobilisten zou moeten aansporen over te stappen naar het

openbaar vervoer ? Deze snelbus rijdt zich nu even-goed vast in de file als een personenwagen en kan geen ernstig alternatief vormen.

3. Welke initiatieven zal de Minister ondernemen om deze strook uitsluitend voor te behouden voor (milieuvriendelijke) vormen van gemeenschappelijk vervoer, zoals voor autobussen, gemeenschappelijk vervoer van werknemers en dergelijke meer ?

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 28
van 18 september 1992
van de heer M. CAPOEN

Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen — Criteria

De Vlaamse Regering werkt aan een herziening van de criteria om in aanmerking te komen voor steun vanwege het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen, zoals bepaald in het decreet van 31 juli 1990.

Om toegelaten te worden tot het lijstje van VFIK-gemeenten moet men aan de volgende voorwaarden doen :

- het aantal inwoners dat recht heeft op een bestaansminimum is in verhouding tot de bevolking groter dan het gemiddelde van het Vlaamse Gewest en bedraagt ten minste 75 ;
- het aantal migranten dat in de gemeente verblijft is in verhouding tot de bevolking groter dan het gemiddelde van het Vlaamse Gewest en bedraagt ten minste 75.

Aan deze voorwaarden moet blijkbaar tegelijkertijd worden voldaan.

Dergelijke regeling is ontegensprekelijk discriminerend ten opzichte van de kansarme Vlamingen ; het komt erop neer dat als er onvoldoende kansarme migranten zijn in een bepaalde gemeente, die gemeente dan niet uit het VFIK kan putten voor het helpen van kansarme Vlamingen.

De precare toestand in Oostende is bijzonder illustratief. Die stad telt tien keer meer kansarme Vlamingen dan het gestelde minimum, maar beantwoordt daarentegen niet aan de kansarme-migrantennorm, alhoewel tellingen dienaangaande betwistbaar zijn.

In 1988 en 1989 stond Oostende met respectievelijk 12,19 en 10,9 bestaansminimumrechthebbenden per 1.000 inwoners op een niet te benijden derde en vierde plaats in 's lands rangschikking.

1. Hoe verdedigt de Minister de combinatie die van criteria ? Zijn alle kansarmen immers niet gelijk in hun kansarm zijn ? Waarom wordt steun aan kansarme Vlamingen afhankelijk gemaakt van de al niet voldoende aanwezigheid van kansarme migranten in een bepaalde gemeente ?

2. Wat is de mening van de Minister over het ontkoppelen van de criteria en over de splitsing van budgetten voor kansarme Vlamingen en kansarme migranten ? Zal zij daartoe stappen zetten ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN
GEZIN

Vraag nr. 52
van 14 september 1992
van de heer M. MAERTENS

Dienst Gezins- en Bejaardenhulp — Tegemoetkoming aan toenemende thuiszorg

In het kader van de idee van zelfredzaamheid en om het de bejaarden mogelijk te maken in hun vertrouwde woning te blijven is een goede uitbouw van de dienst Gezins- en Bejaardenhulp een noodzaak.

Door de vergrijzing van de bevolking vragen steeds meer bejaarden ondersteuning, die intensiever van aard wordt. Daardoor zijn een aantal diensten niet in staat vlug op de aanvragen in te spelen ; wachttijden van meer dan twee jaar zijn voor een aantal afdelingen geen uitzondering, maar bijna de regel. Dit leidt ertoe dat mensen een beroep doen op het sociaal dienstbetoon van parlementairen en andere politici of voortijdig een beroep doen op allerlei vormen van ondersteuning thuis om zich een goede plaats op de wachtlijst te verzekeren voor het geval dat. . .

Graag verneem ik welke maatregelen de Minister heeft genomen om ervoor te zorgen dat die diensten vlugger tegemoet kunnen komen aan verantwoorde aanvragen voor ondersteuning zodat meer bejaarden in betere omstandigheden en langer thuis kunnen blijven.

Vraag nr. 53
van 18 september 1992
van de heer M. CAPOEN

Personenbelasting — Gewest- en gemeenschapsaandeel

De algemene middelen van de Vlaamse Regering bestaan onder meer uit een gewestelijk deel en een gemeenschapsdeel van de personenbelasting.

1. Kunnen de delen personenbelasting voor gewest en gemeenschap worden opgegeven voor de jaren 1989, 1990, 1991 en 1992 met de respectieve stijgingspercentages ?
2. Hoeveel bedraagt de opbrengst van de personenbelasting voor de betreffende jaren ?
3. Vermits gewesten en gemeenschappen geen aandeel krijgen toebedeeld uit de vennootschapsbelastingen, moeten zij normaal gezien nadeel ondervinden van de toenemende verschuiving van de opbrengst van personenbelasting naar de vennootschapsbelasting door de toename van eenmansvennootschappen. Bestaat die tendens ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
34	31.07.1992	W. Verreycken	<i>Vlaams cultureel centrum in Johannesburg — Subsidiëring</i>	617
41	0	11.09.1992 F. Ghesquière	<i>Visserijscheeps werven — Beleidsop ties</i>	623
42	o	18.11.1992 M. Capoen	<i>Arrondissement Oostende — Impulsen ter bevordering van bedrijfsleven en tewerkstelling</i>	623
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting				
235	08.09.1992	G. Vanleenhove	<i>Herwaarderingsgebieden — Stand van zaken</i>	601
236	08.09.1992	G. Vanleenhove	<i>De Panne en Koksijde — Uitvoering bosdecreet</i>	601
237	10.09.1992	J. Devolder	<i>Vlarem — Overgangsbepalingen</i>	601
238	11.09.1992	F. Ghesquière	<i>Hengelsport — Herbepoting rivieren en kanalen</i>	602
239	11.09.1992	F. Ghesquière	<i>Oostende-Veurne-Diksmuide — Programma voor huisvesting</i>	603
240	14.09.1992	F. Ghesquière	<i>Duinenstrook — Saneringspolitiek</i>	603
241	14.09.1992	F. Ghesquière	<i>Sanering verziekte stroomgebieden — Oprichting bekkencomités</i>	604
246	22.09.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aanwerving milieu-agenten — Situatie wervingsreserve huysen</i>	604
T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
233	26.06.1992	M. Capoen	<i>Fietspaden langs Westhoek-waterlopen — Beleid</i>	617
273	06.08.1992	G. Annemans	<i>Veltmanshuis in Voeren — Procedure inzake toeristische wegwijzers</i>	618
283	01.09.1992	L. Appeltans	<i>Openbare Werken — Bedragen voor wegeninfrastructuur</i>	618
284	01.09.1992	G. Cardoen	<i>Gewestwegen — Onderhoud</i>	620
286	02.09.1992	J. De Bremaeker	<i>Verkeersveiligheid — Inspanningen van de overheid</i>	620
289	08.09.1992	M. Vogels	<i>Logistiek Park Zandvliet — Beslissing inzake aanleg</i>	605
290	08.09.1992	G. Vanleenhove	<i>Facturen voor wegeaanleg — Verhalen van interest op provinciale administratie</i>	606
291	o	08.09.1992 J. De Meyer	<i>Arrondissement Sint-Niklaas — Verkeersongevallen</i>	624
292	o	08.09.1992 J. De Meyer	<i>Expresweg N 49 — Omvorming tot autosnelweg van het deel Antwerpen-Zelzate</i>	624
293	10.09.1992	F. Vermeiren	<i>Huis-aan-huisverspreiding van reclamebladen — Gemeentebelasting</i>	606

294	o	11.09.1992	J. Peeters	<i>Herentals — Project leefbare doortocht</i>	624
295	o	11.09.1992	F. Ghesquière	<i>Montgommerydok in Oostende — Opruimen brokstukken</i>	624
296	o	11.09.1992	F. Ghesquière	<i>Havenplan Oostende — Onteigeningen</i>	625
297	o	11.09.1992	F. Ghesquière	<i>Vuurtoren Oostende — Toeristische trekpleister</i>	625
298	o	11.09.1992	F. Ghesquière	<i>Verkeersveiligheid — Vanrails</i>	625
299	o	14.09.1992	F. Ghesquière	<i>Fietspaden in West-Vlaanderen — Aanleg in 1992</i>	625
300	o	14.09.1992	F. Ghesquière	<i>Inspectie van de bruggen — Conclusies en maatregelen</i>	625
301		18.09.1992	M. Capoen	<i>Autosnelweg A 18 — Vermelding van gemeenten bij de afritten</i>	607
302	o	18.09.1992	M. Capoen	<i>Autosnelweg A 18 — Doortrekking tot Franse grens</i>	626
303	o	18.09.1992	M. Capoen	<i>Arrondissement Oostende — Infrastructuur- en verkeerswerken</i>	626

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

71		04.09.1992	L. Barbé	<i>Zogenaamde lichte-muziekvormen — Beleid</i>	621
72		07.09.1992	F. Van den Eynde	<i>Nederlandstalige uitzendingen op Duitse radiozender — Voortzetting</i>	607
73		08.09.1992	E. Schuermans	<i>Theatergezelschappen — Subsidiëring</i>	608
74		10.09.1992	W. Demuyt	<i>Openbare bibliotheken — Beroepsbekwaamheid personeel</i>	608
75	o	10.09.1992	H. Marsoul	<i>Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Archiefbeleid</i>	627
76	o	18.09.1992	A. Denys	<i>BRTN — Personeelsbestand</i>	627
77		18.09.1992	E. Vandersmissen	<i>Theatergezelschappen — Gegevens</i>	608
78		18.09.1992	D. Ramoudt	<i>Luchthaven Zaventem — Onregelmatige bezetting van informatiebureau voor toerisme</i>	609
79		22.09.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme — Uitbouw Vlaams toeristisch imago</i>	609

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

127		07.09.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse gemeenschapsbasisschool in Komen — Beroep bouw-aanvraag</i>	610
128		08.09.1992	W. Verreycken	<i>Vlaamse gemeenschapsbasisschool in Komen — Bouwvergunning schoolgebouwen en subsidies</i>	610
129		09.09.1992	R. Van Hooland	<i>Administratie — Mobiliteit van Vlaamse ambtenaren</i>	611
130		09.09.1992	R. Van Hooland	<i>Mobiliteit in en naar de administratie — Anciënniteit</i>	611
131		14.09.1992	G. Vanleenhove	<i>Uitbetaling wedde of wachtgeld door departement van Onderwijs — Tijdelijke afstand</i>	611
132		14.09.1992	G. Vanleenhove	<i>Brugklassen tussen het kleuter- en het lager onderwijs — Evaluatie en maatregelen</i>	612
133		14.09.1992	G. Vanleenhove	<i>Anciënniteit onderwijspersoneel — Berekeningswijze</i>	612
140		30.09.1992	M. Capoen	<i>Bijzonder lager onderwijs — Leerlingenvervoer</i>	613

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

72	o	07.09.1992	X. Buisseret	<i>Luchthaven van Deurne — Schrapping investeringen en officiële benoeming commandant</i>	627
73	0	10.09.1992	M. Aelvoet	<i>Vervoers- en infrastructuurbeleid — Beoordelen van openbaar en gemeenschappelijk vervoer</i>	627
76		22.09.1992	M. Vogels	<i>Mechelsesteenweg grondgebied Edegem-Kontich-Hove — Verkeersveiligheid</i>	613

L. DETIEGE, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

27		18.09.1992	M. Capoen	<i>Arrondissement Oostende — Bevordering van de tewerkstelling</i>	613
28		18.09.1992	M. Capoen	<i>Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen — Criteria</i>	628

W. DEMEESTER-DE MEYER, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

49		02.09.1992	W. Verreycken	<i>Begroting — Terugvordering onterechte boeking op federale begroting</i>	622
51		03.09.1992	J. Valkeniers	<i>Gezondheidsinstellingen — Subsidie-aanvragen voor nieuwbouw</i>	622
52	o	14.09.1992	M. Maertens	<i>Dienst Gezins- en Bejaardenhulp — Tegemoetkoming aan toenemende thuiszorg</i>	628
53	0	18.09.1992	M. Capoen	<i>Personenbelasting — Gewest- en gemeenschapsaandeel</i>	628
55		28.09.1992	L. Standaert	<i>Steunproject voor Volksrepubliek — Criteria voor toewijzing aan V.Z. w. Monnikenheide</i>	616